

odsev odseva

**Zakaj hočemo
svojo občino?**

**Center
Trzina po
meri Trzincev?**

**Milan vsak dan
kaj zakuha v
parlamentu**

**Jesen se po
žganju pozna**

NISSAN**Pižem**

Servis: Mala Lokatiš, 1230 Domžale, tel.: 061/372 333, 161 21 64
 Salon Domžale, Ljubljanska c. 111, tel./fax: 061/714 812

PRIMERA

CENA 33.800 DEM z vso opremo in klimo

ALMERA

CENA že od 22.990 DEM dalje

Super krediti brez pologa:

nissan micra	15.990 DEM, obrok	355 DEM
nissan almera ...	22.990 DEM, obrok	492 DEM
nissan primera ...	29.400 DEM, obrok	644 DEM

OPTIKA**Martina Škofic**

Ljubljanska 87, Domžale

Tel. 714-006

Delovni čas:
 vsak dan 8.00 - 12.00
 in 16.00 - 18.00
 sobota zaprto

Slovenska 24, P.E. Mengeš
 tel.: 738-980

LACO MAJHENIČ s.p.

Ljubljanska 91, 1230 Domžale

tel./fax: 061 721-057

- atelje za portretno in amatersko fotografijo
- ekspers color in č.b. laboratorij
- povečave in uokrivljanje fotografij
- foto reportaže
- fotografiranje za prospekte
- foto trgovina

OPEL **V DOMŽALAH****avtoiehna VIS in KOSEC**

d.o.o. SALON, LJUBLJANSKA 110, DOMŽALE, TEL. 061/71 100
 SERVIS, Kamniška 19, DOMŽALE, TEL. 061/715-333

PRODAJA VSEH MODELOV OPEL, SERVIS IN NADOMESTNI DELI, AVTOELEKTRIKARSKÉ STORITVE ZA VSE VRSTE VOZIL

VABIMO VAS NA ONE-DNEVNE ODPRTE VRATE 17., 18. IN 19. OKTOBRA 1997

UGODNI KREDITI za vse modele OPLOV: Corsa, Astra, Vectra, Frontera, Sintra.

z dobo odplačevanja

TOM + 5%
 do 6 let ali 60.000 km

Ob nakupu vozil OPEL
 vam nudimo
 posebno presenečenje!

AVTOTEHNA VIS KOSEC - tehitna odločitev
OPEL **MOJ NASLEDNJI AVTO!**

KAJ PRINAŠA JESEN?

"Zame je bila večasih jesen najlepši letni čas," mi je ondan rekel neki Trzinec, ko sva stala ob kotlu za kuhanje žganja in opazovala, kako je iz hladilne posode v steklenico kapljala blina - prvič kuhano žganje. "Večasih je bil za nas, mulce, to res čudovit čas! Tam čez prago, v travnikih, naši ognji skoraj nismo pogasili. Ves čas smo pekli krompir, koruzo, jabolka, kostanj, občasno tudi kakšno ribo. Res je bilo lepo! Prave pojedine! Pa saj drugega imeli nismo! In ljudi nismo rabili! Ampak tisti časi so mimo!"

Zdaj močnejše na jesen res gledamo drugače. Še nas razveseljuje z indijanskim poljem, blagim soncem, ki mu pojema moč, obiljem barv, šelestenjem listja in sadeži, ki jih narava ponuja na vsakem koraku: kostanj, gobe, sadje, mošt, vino, žganje... To pa je tudi čas, ko je treba misliti na zimo - na ozimnico, kurjavo, zimska oblačila, zaščito avtomobilov... Cel kup stroškov!

V krajevni skupnosti čakamo na sadove prizadevanj za izboljšanje življenjskih razmer v naselju. Bo ta jesen res prinesla začetek gradnje obvoznice? Kaj bo s centrom Trzinca? Bodo še letos posodobili Jemčvo in Mengeško cesto? Kaj je z dolgi do industrijske cone? Ali bomo dobili kabelsko televizijo? In sploh, ali bomo poslali samostojna občina?

Zapisal bi lahko še celo vrsto vprašajev. Na nekatera od naštetih vprašanj smo skušali odgovoriti v tej številki Odseva, končnih odgovorov pa tudi tokrat, za večino odprtih problemov v Trzinu, še nismo mogli izbrskati. Kaže, da tudi to jesen še ne bomo mogli v celoti uživati sadov svojih prizadevanj in da se bo treba še truditi. Sivari se premikajo, vendar vse prepočasni in ne vedno lako, kot bi želeli.

Kar se tiče našega časopisa, lahko zapišemo, da nekaj sadov naših prizadevanj le opazamo. Redakcija se je spel okrepila z novimi silami. Zanimivo je, da smo sprva prevladovali moški, zdaj pa se tehtnica vse bolj nagiba na žensko plat. Kako se bo to poznalo na vsebini časopisa, še ne vemo, na vsak način pa je zdaj redakcija precej lepša kot na začetku. Opažamo tudi, da nas ljudje vse bolj sprejemajo kot resen časopis, ki se bo, kot kaže, obdržal.

Eden od naših uspehov je tudi prodor Odseva v Depalo vas. Že prejšnjo številko so, na pobudo starševskega zbora, prejele liste družine v Depali vasi, ki imajo v Trzinski osnovni šoli svoje naraščajnike. Ugotovili so, da nas veže precej podobnih problemov in da bi bil lahko Odsev tudi njihov časopis. V prihodnje nameravamo tudi Depali vasi posvetiti več pozornosti, saj je sličnih ločkov res dosti. Odločeni smo, da bo Odsev odslej izhajal sredi meseca, če bo vse po sreči vsakega 15.

v mesecu, vemo pa, da si Trzinci lahko povemo še veliko zanimivega o sebi, svoji zgodovini in še zlasti o naših načrtih. Če imate tudi vi kakšno zamisel, oglasite se na našem uredništvu! Prislunili vam bomo! Ker pa so Trzinci že od nekdaj cenili pogum, tudi mi nismo pripravljeni odgovarjati na anonimne pobude in pisma.

Urednik

ODSEV - glasilo KS Trzin

Glavni in odgovorni urednik:

Maro Štebe

Člani uredniškega odbora:

*Ljane Mesar, Jani Mušič, Jože Štih, Tone Ipavec,
Ljuba Mandeljc, Mojca Senica, Viktorija Pečnikar -
Občinski svetniki

Uredniško urejanje:

Ljubi Petec

Fotografije:

Ručica

Lektoriranje:

Majda Lukan

Tisk:

Burda Trading d.o.o., Ljubljana

Subskripcije:

1100 izvodov

Občasno Odsev izhaja enkrat mesečno in ga dobijo
b. zračno vsa gospodinjstva in podjetja v Trzinu.

IZ VSEBINE:

SAMOSTOJNA OBČINA, DA ALI NE?	6
RESITEV ZA PROMETNE ZAGATE JE OBVOZNICA	10
GASILSKO DRUŠTVO TRZIN OB MESECU POŽARNE VARNOSTI	12
OTROSKA OLIMPIADA "ZABICA" TRZIN 97	14
ANKETA: GOSTILNE IN ZABAVA V TRZINU	17
PRI NAROBETU DAJEJO PREDNOST TIPIČNI DOMAČI HRANI	20
VESTIČKE IZ POD ŽAROMETOV	24
ALEKSANDER NADJ: RAD BI SE POMERIL S KASPAROVIM	25
NOVICE IZ PD ONGER: NAJINA ŽELJA SE JE IZPOLNILA	27
DEZINFORMACIJSKI VRTINCI MED TRZINCI	29

Slika na naslovnici:

Žganjekuha je trzinska
tradicija

(foto: Mojca)

Boljša je ena steklenica vina
v življenju
kakor pa tri steklenice vina
po smrti.

(Korejski pregovor)

Ministrstva za kulturo Republike Slovenije št.
415/353/97 krajevni časopis Odsev spada med priznane
in uradne publikacije iz 13. točke tarifne številke 3,
za katere se plačuje 5% davek od prometa proizvodov.

ZAKAJ HOČEMO SVOJO OBČINO

Odkar se govori o osamosvojitvi Trzina, me je veliko ljudi vprašalo, zakaj hočemo svojo občino. Ali je to le želja nekaj zanesenjakov v Svetu KS? Vprašali so me tudi, zakaj ne počakamo še kakšne dve leti, da nam naredijo obvoznico in uredijo druge stvari, potem pa bi se lahko mirno zahvalili in odkorakali iz domžalske občine.

Mogoče bi se dalo stvari urediti tudi tako, vendar sem po tistem, kar sem do zdaj videl in spoznal, skoraj z vsakim dnem bolj trdno prepričan, da je prav, da gremo Trzinci čim prej na svoje. Spoznal pa sem, da se s tem strinja tudi vse več drugih Trzincev.

Odgovor na to, zakaj hočemo Trzinci iz domžalske občine, je predvsem v mačehovskem odnosu občine do našega kraja.

Razmere so se v zadnjem času, tudi od takrat, ko smo začeli govoriti o osamosvajanju, sicer nekoliko popravile, vendar še zdaleč ne v tolikšni meri, kot bi bilo potrebno. Županja Cveta Zalokar Oražem je na seji občinskega sveta prejšnji mesec, ko naj bi razpravljali o začetku postopka za izdvojeitev Trzina iz občine, zatrdjevala, da je naša krajevna skupnost povsem enakopravna drugim in da v Trzinu še nismo izrekli pozitivne besede na račun občinskih posegov v našem kraju. Te drditve ne držijo povsem, saj smo tudi v našem glasilu izrekli priznanje za tistih nekaj obljub, ki so jih izpolnili. Žal pa je naložb in uresničenih zahtev vse premalo. Da smo povsem enakovredna KS pa drži le teoretično, na papirju, v praksi pa lahko gospa županja

pogleda, koliko naložb v infrastrukturo in druga področja, ki so v pristojnosti občine, so samo v času njenega mandata opravili na območju Domžal in Doba in koliko v Trzinu.

Tu sorazmerje in tisto o enakem statusu precej zvođeni.

Že večkrat smo, in še bomo, tudi s številkami dokazovali, koliko denarja odteče iz Trzina - z dohodninami, davki od podjetnikov in drugimi davki ter na račun Sklada slavnih zemljišč in koliko ga priteče nazaj. Tu je razmerje prav zastrašujoče in govori o tem, da je Trzin za občino kokoš, ki nese zlata jajca.

Če se v Domžalah s tem ne strinjajo, naj nam enostavno pustijo, da odkorakamo iz njihove občine. Če od nas nimajo posebnih koristi in smo jim celo bolj v breme, bo razdružitve še toliko lažja!

Številke pa govorijo drugače!

Če pa na občini slučajno razmišljajo o tem, da najboljša molizne krave ne moreš dati kar tako iz hleva, se bodo morali resno zamisliti nad tem, koliko denarja iz Trzina spel vrnejo v naš kraj. Ni treba govoriti public o enakopravnosti, pogledajo naj le proračunske načrte prejšnjih let in letna poročila o tem, kaj so uresničili, koliko je bilo naložb v Trzinu, ki so jih krili iz občinskega proračuna. Da, spet smo enakopravni, samo

eni so bolj enakopravni kot drugi. Tega smo se dobro naučili v času socializma.

Pa nimam nič proti socializmu, zame je bil le dobra šola. Če razmišljam o enakopravnosti za naprej, poznam domžalske želle in načrte. Najprej je na vrsti potrebna sanacija hale Komunalnega centra, ob tem pa so vse bolj v igri že načrti za gradnjo nove športne dvorane v bližini bazena in kegjišča v Domžalah ter ureditev športnega parka v tamkajšnji okolici. Strinjam se, da je takšna naložba potrebna in bo koristila Domžalam. V bližnji bodočnosti bo končana rekonstrukcija Kulturnega doma v Domžalah. Dom z glasbeno šolo je res lep in bo verjetno dobro služil svojemu namenu, ima pa napako, da je dvorana v njem premajhna za večje prireditve in bo lahko služila le manjšim glasbenim prireditvam in predstavam v komorni izvedbi. Domžale bi nujno potrebovale večjo kulturno dvorano za gala prireditve, saj tudi Hala KC ni več najbolj primerna. Nekateri o tem že glasno razmišljajo, vendar je spomin na nenasitno malho pri obnovi Kulturnega doma še preveč neprijeten. Velika rak rana Domžal je to, da naselje pravzaprav nima pravega mestnega jedra, centra. Načrti za to, kako bi preuredili neizkoriščen prostor v središču Domžal (za Veleblagovnico proti tovarnam Univerzale in Toko), so že izdelani, v pripravi pa so tudi načrti za novo prometno ureditev v Domžalah. Ko bo v bližini speljana nova avtocesta Ljubljana-Maribor in kako bi železnico vkopali pod zemljo, nad njo, na sedanji trasi železnice, pa uredili mestno ulico. Še nekaj načrtov bi lahko omenil, vendar naj bo dovolj.

KRAJEVNA SKUPNOST TRZIN
vabi vse krajanе Trzina na

ZBOR OBČANOV

Krajevne skupnosti Trzin, ki bo
v četrtek, 16. oktobra 1997, ob 19. uri v dvorani doma KS Trzin.

DNEVNI RED:

1. Obravnava pobude za samostojno občino Trzin
2. Aktualne zadeve (predvidene investicije)

Zaradi pomembnosti pobude, ki jo bomo obravnavali pod prvo točko, vas vljudno prosim, da se zbora občanov zanesljivo udeležite.

Predsednik Sveta KS:
Tone Ipavec, I. r.

Domžalam in Domžalčanom privoščim ure-
sničitve vseh teh načrtov. Domžale te stvari
rabijo in bodo koristile tudi Trzinem, ven-
dar se mi ob tem postavlja vprašanje, kdo
bo to plačal. V največji meri seveda listi,
ki bodo s tem kaj pridobili, prav gotovo pa
bo precej globoko treba poseči tudi v
občinski proračun. Spomin na finan-
ciranje obnove Kulturnega doma je preveč
nazoren.

Ali pri tem lahko računamo, da bi
kakšna drobnitnica padla tudi na trzin-
ska tla? Drobnitnica prav gotovo, toliko da
bi še naprej lahko poslušali pesem o enako-
pravnosti. Vendar, mi ne rabimo drobnit-
nic. Trzinu gre za reševanje življenjsko nujnih
stvari! Nujno potrebujemo ureditev za
plačanih dolgov v industrijski coni, pred
večjim deževjem bi morali nujno sanirati
kanalizacijo v Mlakah, rešiti bi morali vse
prometne zagate v Trzinu, potrebujemo
ambulanto, večji vrtec, športno rekreacijsko
območje, nekaj družbenih stanovanj in še
celo vrsto drugih zadev, ki bi naredile živ-
ljenje v Trzinu predvsem varnejše, zno-
sejše in tudi lepše.

Kakšne so možnosti, da bi to hitro in
učinkovito uredili v sklopu občine

Domžale? Ko se spomnim, kako dolgo smo
čakali na fistihi nekaj ležečih policajev, ko
vidim koliko časa je treba za sanacijo
Jemčeve, za ureditev hodnika ob Mengeški
cesti, za postavitev semaforja ob vstopu v
OJC, ne morem biti optimist. To so že stari
dolгови sedanje občine. Kam so Irzinski
denarci šli? V Trzin se niso vrnil!

Čakanje, da uredijo obvoznico in druge
stvari, bi bilo predolgo in tvegano. Ureditev
obvoznice in izpolnitev sprejetih ob-
veznosti občine, za katere je Trzin že
plačal, ne more biti predmet pogajanj.
To je občina dolžna izpolniti, če o-
stanemo v njej ali ne.

Sedanja razmerja v občinskem vodstvu pa
niso preveč naklonjena Trzinu. To je potrdila
tudi zadnja seja občinskega sveta, ko naj bi
odločali o Irzinski železi po osamosvojitvi.
Razprava se je spel vse preveč birokratsko
sukala o tem, ali gre za pobudo ali predlog.
Slišati je bilo tudi nekaj pomislekov in opazk
na račun Trzina, svetnikov pa nikakor ni bilo
mogoče pripraviti do tega, da bi razumeli
bistvo problema, da gre za to, da dajo le
zeleno luč začetku postopka za osamosvojitve
Trzina. S tem še zdaleč ne bi rekli zadnje
besede, saj je postopek precej dolg in ne

nazadnje, je treba še enkrat preveriti
voljo občanov z referendumom. V
sredo, 22. 1. m., bo občinski svet moral
nadaljevati razpravo o Irzinski železi (kakor
koli jo imenujejo) in se o njej, na zahtevo
državnega zbora, tudi izreči. Upamo, da
bodo tokrat svetniki bolj prožni in bodo le
dvignili zelene kartončke. Gre za izjemno
pomembno vprašanje za Trzin, od njihove
odločitve pa so lahko odvisni tudi nadaljnji
odnosi v občini.

Miro Štebe

OBVESTILO

Z rednim delom po izteku porodniškega
dopusta je pričela gospa Viki Kreča, ki že
petnajst let za našo KS opravlja večino
administrativnih in tajniških poslov. Zato so
uradne ure v prostorih KS od zdaj naprej
ob ponedeljkih in sredo.

URADNE URE:

PONEDELJEK	od 8 do 12 ure
SREDA	od 8 do 12 in od 16 do 19 ure.

CEPLJENJE PROTI GRIPI

Blizu se jesensko deževje in
nestanovitno vreme, čas, ko
rada začne razsajati gripa.
Zavarujte se pred to nepri-
jetno boleznijo s cepljenjem!
V Zdravstveni postaji Mengeš
so že dobili cepivo proti gripi.
Tam se lahko cepite vsak dan,
ko je postaja odprta, dokler
ne bodo pošle zaloge.
Ena cepljenja za eno osebo je
1.500,00 SIT, za starejše in
rizične skupine prebivalcev pa
500,00 SIT.

BREZ KOMENTARJA

Predlog plana del, ki ga je predsednik Sveta KS poslal Občini Domžale za proračun za l
1996, 22. 1. 1995, je znašal 78.660.000,00 SIT.

Proračun-Plan 1996, ki so ga predlagale občinske službe:

		Plan	Realizacija
III.2.1.1.	Redna dejavnost	1.383.000,00	1.383.000,00
IV.2.1.1.2.15	Izdel. proj. dok. Mengeške ceste	500.000,00	Ø
IV.2.1.2.14	Rekonstrukcija Jemčeve ceste	3.000.000,00	Ø
IV.2.1.2.15	Obnova Jemčeve ceste	11.500.000,00	Ø
IV.2.1.2.15	Asfaltiranje peš poti ob šoli	5.000.000,00	1.000.000,00
4.1.1.3.2.	Vzdrževanje zelenic	1.388.778,00	1.388.788,00
Skupaj		22.771.778,00	3.771.788,00

Odstotek realizacije na plan KS 2,97 %, na plan Občine 8,59 %.

Plan-proračun 1997

II.2.5. Šport in rekreacija	37.860.000,00 SIT
Športno društvo Trzin	48.000,00 ali mesečno 4.300,00 SIT ali 0,12 %

In še: Občinski svet je na svoji 31. seji sprejel sklep o financiranju prenove Hale
komunalnega centra in za prvo fazo odobril 23 mio SIT iz proračuna.

KS Trzin je v letu 1987 odkupila preko Sklada stavbnih zemljišč nad 5000 m² površin
(5.231.880,00 takratnih dinarjev - 10. 11. 1987), namenjenih izgradnji večnamenske
ploščadi v naselju Trzin - Mlake. Kljub večkratnim urgencam nam ploščadi ni uspelo niti
sprojektirati. Na zadnje večkratne pisne in ustne urgence smo dobili skopi odgovor, da je
to zemljišče predmet delitvene bilance med novimi občinami Moravče, Mengeš, Lukovica
in Domžale.

SAMOSTOJNA OBČINA, DA ALI NE?

To je sedaj vprašanje. Neformalno te dni anketiramo Trzince in jih obremenjujemo s tem vprašanjem. Pa pravijo: to sploh ni vprašanje! Ob pisanju tega članka je bilo povprašanih preko dvesto krajanov, le redki so rekli, da niso za samostojno občino, tistih, ki pa so rekli da, pa je več kot 90%. Tisti, ki so rekli ne, so navajali razloge, ki smo se jih pri prvem referendumu vsi bali. To je, da bomo dvakrat plačevali, da se bo razbohotila administracija in tako dalje. Ločiti moramo dve stvari, to je Upravne enote in pa občine. Upravne enote so državne ustanove

in če bo prišlo do krčenja administracije, je velika verjetnost, da bodo upravne enote samo na sedežih regij.

Občine pa so mišljene kot najmanjše lokalne skupnosti, ki naj bi odločale o vitalnih življenjskih zadevah čimbolj približale ljudem. Z vsjo odgovornostjo lahko trdim, da občina Trzin ne bi predstavljala dodatnih obremenitev za krajane. Po predlogu Slatula bi smela občina zaposlovati največ 2 do 3 redno zaposlene, dela, ki jih danes drago obračunava občinske službe, bi oddajali najugodnejšemu ponudniku. Veliko več bi bilo zgrajenega in to po željah krajanov, saj lahko le

kol občina odločamo o prostoru in vsebini pozidave. Lahko bi vplivali na zaposlovalno politiko tako, da bi izdajali dovoljenja obratom, ki bi v prvi vrsti zaposlovali domačine. Kakšen pa je sedanjí odnos, pa pogledajte pod rubriko **Brez komentarja**. Ste se kdaj vprašali, kdaj je bilo za potrebe

Trzincev zgrajeno kakšno družbeno stanovanje za socialno šibke, za potrebe učiteljev in to v Trzinu, ne v Domžalah? Po podatkih, ki smo jih izračunali na osnovi statističnih gibanj v preteklih letih in predvidenem novem davčnem sistemu, bi imela občina Trzin že v letu 1998 okrog 500 milijonov SIT prihodkov iz različnih naslovov. Primer: z namestitvijo nekaj igralnih avtomatov, ki bi jo dovolili v kakem gostinskem lokalu, bi pokrili vse stroške zaposlenih. Lahko bi vam naštevali še več, na vas je, da tudi kaj vprašate in radi vam bomo odgovorili, osebno ali preko Odseva.

Tone Ipavec

PLINIFIKACIJA OBČINE DOMŽALE

Občinski svet občine Domžale je na septembrski seji obravnaval tudi Informacijo o nadaljevanju projekta plinifikacije občine. Celoten projekt temelji na Predinvesticijskem programu, ki ga je v letu 1996 izdelal IMP d.d. iz Ljubljane. Na aprilski seji je občinski svet opredelil način izvedbe plinifikacije, ki bo potekal po koncesijskem modelu. Na občini so zato začeli takoj pripravljati potrebno dokumentacijo in pravne podlage ter oblikovati vsebino in dinamiko potrebnih dejavnosti do podpisa pogodbe s koncesionarjem.

Ukvarjali so se predvsem s tremi sklopi nalog: dodatno so obdelali omenjeni Predinvesticijski program (upoštevati je bilo treba pripombe iz obravnave na občinskem svetu in njegovih odborih), ki so ga popravili predvsem, da so dosegli večjo natančnost vsebine. Neuradno so se dogovarjali s potencialnimi koncesionarji in tako pridobivali koristne podatke za pripravo odloka in pogojev razpisa za izbor koncesionarja, hkrati pa so se povezali tudi s Fakulteto za strojništvo, ki bo nosilec priprave metodologije, vsebine in načina projekci-

nega vođenja in operativnega nadzora tega - vsebinsko in finančno - zahtevnega projekta. Člani občinskega sveta so na septembrski seji sprejeli Globalni načrt izvedbe vseh aktivnosti, potrebnih do podpisa koncesijske pogodbe. Dejavnost na tem področju naj bi potekala v naslednjem zaporedju:

Oktober 1997: Občinska uprava občinskemu svetu predloži v potrditev operativni mrežni plan izvedbe aktivnosti v obdobju oktober 1997 - maj 1998. Svet naj bi o tem razpravljal in sprejel osnutek odloka o plinifikaciji občine.

November 1997: Javna razprava o osnutku odloka o plinifikaciji domžalske občine.

December 1997: Obdelava pripomb in priprava predloga odloka o plinifikaciji občine.

Januar 1998: Obravnava in sprejem odloka o plinifikaciji občine in priprava razpisne dokumentacije z osnutkom koncesijske pogodbe.

Februar 1998: Občinski svet obravnava razpisno dokumentacijo in osnutek koncesijske pogodbe. V drugi polovici meseca (po seji OS) objava mednarodnega razpisa.

Marec 1998: Razpisni rok in priprava na izdelavo analize prispelih vlog.

April 1998: Analiza prispelih vlog in predlog izbranega koncesionarja.

Maj 1998: Občinski svet obravnava poročilo o razpisnem postopku, izboru izvajalca in izda soglasje k podpisu koncesijske pogodbe.

To pomeni, da bi v maju prihodnjega leta imeli podpisano pogodbo s koncesionarjem, kar pomeni fizični začetek gradnje plinskega sistema v celji občini. Pri tem Trzin ni izločen, saj je obravnavan enakovredno. Prisotnosti Interine ob tem ne igra nikakršne vloge.

Odnosi z Interino trenutno mirujejo v točki, ko občina čaka, da ji posredujejo dokumentacijo o postopku lastninenja plinarnice in plinskega omrežja v Trzinu. Dokler takšne dokumentacije (v zadostnem obsegu in v skladu s pisnimi zahtevami) ne bodo sprejeli, so vsi nadaljnji (investicijski in tudi sicer) razgovori nemogoči.

Simon Matšar

IMAMO PREDSEDNIŠKEGA KANDIDATA

Ni prav dosti krajev, ki se lahko pohvalijo, da imajo med krajani predsedniškega kandidata. Za Trzin pa je sprva kazalo, da bomo imeli kar dva. V spomladanskih strankah so nekateri zelo resno računali na kandidaturo dr. Toneta Jerovška, Demokratska stranka pa je za svojega predsedniškega kandidata predlagala našega sokrajana Antona Peršaka. V pogovorih med Trzinci je bilo v zadnjem času slišati celo misel: "Saj bi bilo lepo, če bi Peršak postal predsednik Slovenije. V takem primeru bi imel Trzin zelo hitro rešene vse probleme z občno in cestami, pa še kaj drugega!"

Resnici na ljubo je treba reči, da predsedniška funkcija pomeni vse kaj drugega, gotovo pa ima predsednik lahko tudi nekaj vpliva na dogajanje v svojem domačem okolju.

Zakaj kandidira

Zanimalo nas je, zakaj se je Anton Peršak, ki je, kot verjetno vsi vemo, predsednik Demokratske stranke Slovenije, hkrati pa v zadnjem času tudi aktivno sodeluje pri delu naše KS in je svetnik občinskega sveta Domžale, sploh odločil za kandidaturo.

"V Demokratski stranki smo se že dolgo pogovarjali o tem, ali bi sodelovali na teh predsedniških volitvah ali ne. Gre za najvišjo funkcijo v državi, vendar funkcija ni pomembna po pristojnostih, saj le niso tako velike, kot v nekaterih drugih državah. Ob tem pa moram takoj poudariti, da predsednikove pristojnosti vseeno niso tako nepomembne. Predsednik države je namreč najpomembnejši kadrovnik v državi. On praktično predlaga praktično vse najpomembnejše funkcije v državi: sodnike ustavnega sodišča, člane računskega sodišča, podpisuje imenovanja veleposlanikov in tako naprej, vpliv pa ima tudi na nekatere druge funkcije. Brez predsednikovega vpliva v vrhu države ni kadrovske politike, prav kadrovska politika pa odloča o tem, kako se bo država v določenih razmerah ravnila.

Hkrati pa je predsednik najvišja funkcija, ki predstavlja državo navznoter in navzven. Pooseblja državo. Zato predsednikova funkcija ni tako majhna, kot bi jo včasih hoteli prikazati.

Dokaz resnosti stranke

Stranki smo rekli, da se mora neka stranka, ki želi biti resna, naj bo velika ali malo, potrjevati tudi v tej funkciji. Drugi razlog pa je bil v tem, da so nekateri že od prej skušali le volitve obremenjevati s skomikanjem med levico in desnico. Vpra-

šanje teh volitev naj bi bilo, ali bo zmagal nekdo iz pomladnih strank ali pa z leve. Mi pa smo rekli, da bi bilo prav, če bi prišlo tudi do izbire nekoga, ki misli naprej, ne pa da bi ljudje izbirali zaradi takšne ali drugačne zamere iz preteklosti. Zaradi tega smo se kot nekakšna sredinska opredelilev na volitvah odločili za sodelovanje.

Zavedamo se tudi nekaterih tveganj, predvsem imamo malo sredslev, kol manjša neparlamentarna stranka imamo težji dostop do medijev, težje seznanjamo javnost z našimi stališči itn. Tehlali smo vse dobre in slabe strani in nazadnje je prevladalo stališče, da kandidiramo in da bomo manjšo sredslev skušali nadoknaditi s svojo aktivnostjo."

Kako ocenjujete svoje možnosti za zmago?

Glede na tisto, kar sem rekel prej, so moje možnosti, v primerjavi z nekaterimi drugimi kandidati, relativno majhne. Ni pa nemogoče. Menim, da obstaja minimalna možnost priti v drugi krog. Postavlja pa se vprašanje, ali je na teh volitvah vsaj relativno majhna možnost, da zmagal nekdo drug. Vsi pri teh volitvah postavljajo vprašanje, ali je mogoče premagati Kučana ali ne. To je napačno izhodišče! Enostavno bi bilo treba že na začetku postavljati pogoj enakih možnosti za vse. O sedanjem predsedniku se je treba pogovarjati normalno, ne z nekim strahom ali kako drugače. S tem, tudi njegovi nasprotniki, le vedno bolj konstituirajo Kučana. Treba je govoriti o tem, kaj je predsednik naredil dobro in česa ne. Pri tem ne gre za napadanje. Nimam nič proti gospodu Kučanu. Gre pa za to, da v mladih demokracijah enostavno ni dobro, da so nekateri ljudje predolgo na oblasti. Pri nas še niso izdelani instrumenti nadzora, niti še ni izdelanih kriterijev odgovornosti. Če je kdo na oblasti predolgo, se začne drugi do njega obnašati na nek način podaniško, kar pa ni dobro.

Prihaja do tega, da se ljudje s tem nekako sprijaznijo in rečejo, saj politiki tako ali tako delajo samo za svojo korist, da tako ali tako vsi kradejo. Prav je, da se zdaj politiki na oblasti menjavajo, pa čeprav potem čez čas spet pridejo na oblast. Ne bi se smelo zgoditi tisto, kar se zdaj dogaja pri nas. V starih demokracijah se ne bi moglo zgoditi, da oslane na oblasti vlada, ki počne to, kar zdaj počne naša, na primer v zvezi s proračunom."

Antona Peršaka bomo kot našega sokrajana podrobneje predstavili v prihodnji številki. Tistim, ki bi želeli podpreti njegovo kandidaturo, pa tokrat sporočamo, da se lahko med kakšnim opravičkom v Domžalah ustavijo na tamkajšnji upravni enoti in zahtevajo obrazec, s katerim na upravni enoti potrdijo svojo pripravljenost, da gospoda Peršaka podpirajo pri njegovi kandidaturi. Izpolnjen in potrjen obrazec morajo potem poslati na na naslov: Tona Peršak, p.p. 1500, 1001 Ljubljana ali pa naj obrazec enostavno izročijo njemu osebno ali pa na sedežu stranke v Ljubljani.

TRZIN SKUSAJO ZMANJŠATI

Pred kratkim smo opozarjali, da znak, ki ob magistralni cesti popolnike obvešča, da so prišli v Trzin, stoji že skoraj v centru Trzina, zdaj pa je nekdo tudi ob Mengeški cesti za kakih 50 metrov proti središču Trzina premaknil znak z imenom našega kraja. Trzin skušajo, kol kaže, na vseh koncih oškrtniti. Tista tabla je včasih stala pred dvozom k Cotmanovi hiši, zdaj pa so jo pomaknili precej proti križišču ob Kraljevi hiši. Komu to koristi, ne vemo, vsekakor pa vse skupaj dokazuje tudi širokogrudnost Trzincev. Nihče ne more reči, da se skrivamo za svoj plot, saj Trzinci vemo, ki je Trzin, pa če vse table postavijo kar pred sedež KS. Trzinci prav gotovo nismo zaplankani vrtničarji!

CENTER TRZINA BOLJ PO MERI TRZINCEV?

V prejšnjih številkah Odseva smo že pisali o načrtih za ureditev centra Trzina, zdaj pa so se stvari, kot kaže, že precej premaknile in bo naš kraj le dobil svoj osrednji del - center. Načrti, in kasneje sam center, verjetno ne bodo zadovoljili prav vseh krajanov, verjetno pa se bo večina strinjala, da Trzinu res manjka tisto, kar naj bi dobili s centrom. Projekt bo nedvomno pospešil razvoj kraja, ideja pa bo nekoč, verjetno v precej odmaknjeni prihodnosti, uresničena.

Ob tem je nezaupljivost Trzincev upravičena, saj imamo izkušnje z načrti z OIC, ki so bili sprva res lepo in premišljeno zarisani, v praksi pa je prevladala želja po denarju in zdaj imamo cono, kakršna pač je.

Sprva odločen ne

Po spomladanski javni razgrnitvi načrtov, po zboru krajanov in po nekaterih reakcijah posameznih Trzincev, se je sredi julija na sedežu KS zbrala skupina predstavnikov Trzina in še enkrat ob načrtu premlela vse pomisleke. To je bilo nujno, saj so člani

KS povabili na občino, da bi uskladili poglede pred sejo občinskega sveta, na kateri naj bi sklepali o prihodnosti območja, ki ga strokovno imenujejo T-3. Udeleženci sestanka v Trzinu so soglasno sprejeli sklep, da načrt T-3 za center Trzina v celoti zavrnejo in da bodo zahtevali ponoven javni razpis. Poudarili so, da bi morali načrtovalci upoštevati smernice, ki jih je določil že prejšnji Svet KS Trzin.

Že znane zahteve Trzincev

V listih smernicah piše, da bi moral bodoči center predstavljati dušo naselja. Središče bi moralo imeti značilen izgled, ki bi bil zanimiv tako za stanovalce kot za obiskovalce, zadovoljevati pa bi moral upravne, kulturne, družabne, zdravstvene in morda še kakšne potrebe prebivalcev. Poudarili so, da v Trzinu ni več prav dosti zazidalnih površin in da je predlagani prostor res najprimernejši, vendar zalo tudi tako pomemben, da ne morejo dovoliti izgradnje objektov, ki dolgoročno ne bi ustrezali potrebam in željam krajanov.

Oboroženi s takimi sklepi so šli trzinski predstavniki 29. avgusta na pogovor na občino, pravzaprav na Oddelek za gospodarske javne službe občine Domžale, kjer so jih pričakali načrtovalci, predstavniki strokovnih služb občine in bodoči investitorji - predstavniki Kraškega zidarja. Trzinci so pojasnili svoje poglede in pomisleke, sogovorniki pa so zadržali, da ne želijo in tudi ne bodo delali v nasprotju z zahtevami in željami krajanov. Treba je najti kompromis med željami Trzina in interesi investitorjev. Po živahni razpravi so sestavili posebno komisijo in jo zadolžili, da podrobneje

preuči vse pomisleke in zahteve in jih smiselno vključi v načrt T-3.

Spremenjeni načrt je sprejemljiv

Dopolnjen in popravljen načrt centra in predlog poteka njegove gradnje je nato še enkrat obravnavala skupna komisija, zalem pa še Svet KS Trzin. V trzinem vodstvu so ugotovili, da je dopolnjeni projekt zazidave za Trzin sprejemljiv, postavili pa so nekaj dopolnil. Med drugim bo treba potek gradnje usklajevati med investitorjem in KS, obveznost investitorja do KS bodo opredelili s posebno pogodbo, za vsa območja, ki niso predvidena za ureditev v prvi fazi pa bo zagotovljena določena toleranca. To pomeni, da krajanov, ki živijo na območju, ki ga pokriva načrt T-3, nihče ne bo silil, da prodajo svoja zemljišča, podrejo hiše, zapustijo svoje domove ali kaj podobnega. Prav tako ne bodo šteli za črne gradnje njihovih posegov v prostor, na primer če bodo želeli postaviti ograjo, kakšno lopo, prizidek ali kaj podobnega. V bistvu bodo lahko še naprej živeli svoje normalno življenje, če da bo v njihovi neposredni bližini zrastle center Trzina, dolgoročno pa bodo vsi vedeli, kako naj bi se la center razvijal še naprej. Predstavniki investitorja, Kraškega zidarja, so zatrjevali, da je tudi njihov interes, da v centru Trzina poskrbijo za objekte lokalne uprave, pošto, banko, zdravstveno ambulanto, kulturne in društvene prostore ter za gostinske in druge lokale. Le tako bo center res postal center in bo privlačen za potencialne nove stranke in kupce poslovnih prostorov. Dopolnila krajevne skupnosti k predlaganemu načrtu T-3 je potrdil tudi občinski svet in kot kaže, bodo na območju, ki je predviden za center Trzina, prav kmalu zabrnili gradbeni stroji.

Miro Štebe

Foto: Miro

JEMČEVO CESTO BODO LE POSODOBILI

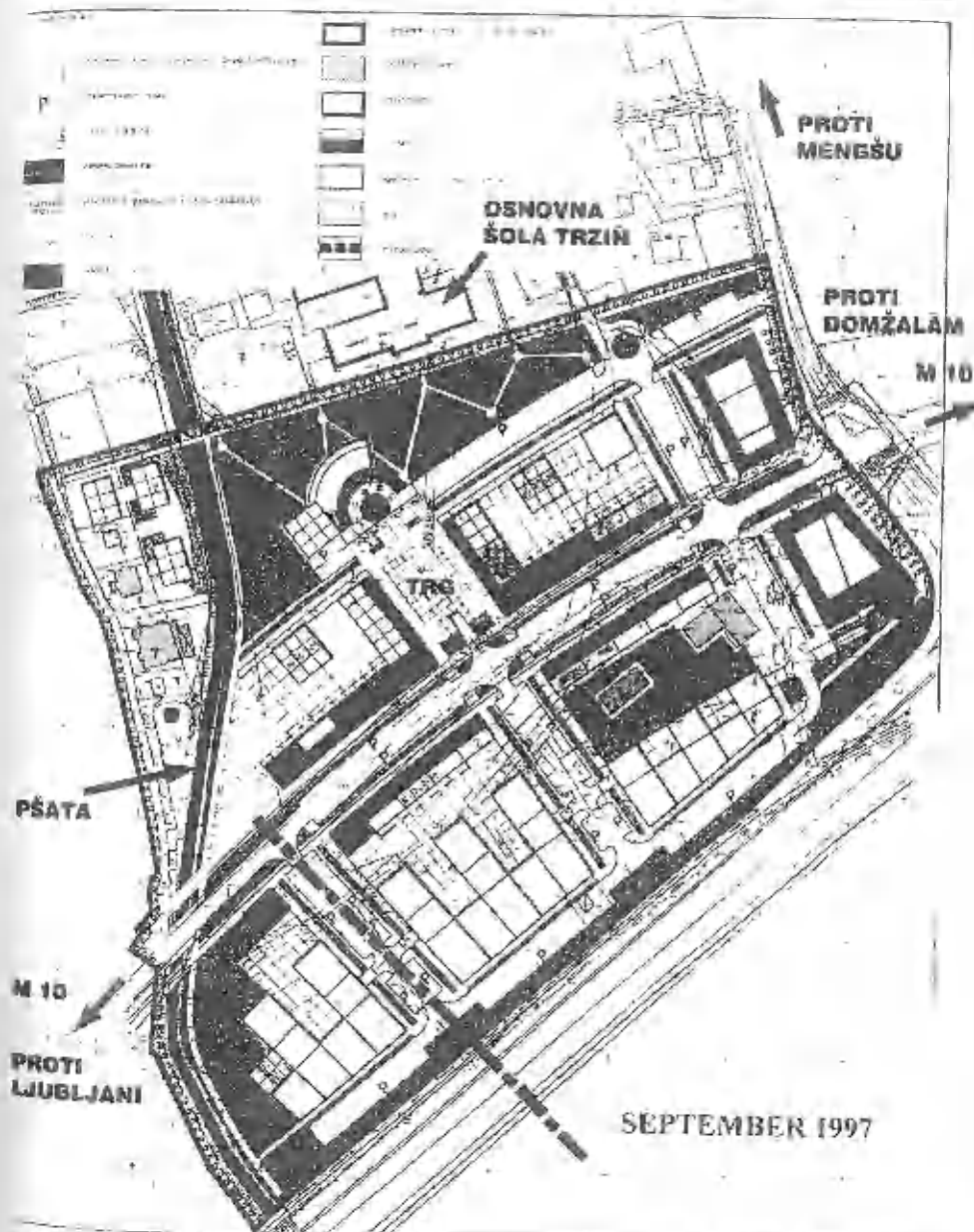
Nekateri pesimisti smo bili, zaradi izkušenj iz prejšnjih let, prepričani, da Jemčeve ceste lelos še ne bodo obnovili, čeprav gre že za stari dolg občine. Pa smo se, kot kaže, zmogli. Včasih se je treba dati tudi presenetiti! V teh dneh so delavci že postavili robnike ob prvem delu Jemčeve ceste od mostu čez Pšalo proti Kmetiču in nato ob povezovalni cesti Jemčeve z Mengeško. Kot so zadržili, bodo z deli nadaljevali še naprej, vse do konca ulice. Upajmo, da bodo tudi pri delu tako smeli in vztrajni, kot so z obljubami. Blíže se obdobje jesenskega deževja in kar prelepa bi bilo, če to ne bo ohladilo njihovega delovnega zagona.

Foto: Urša

Foto: Urša

NAJNOVEJŠI PREDLOG UREDITVE OBMOČJA T3 TRZIN CENTER

REŠITEV ZA PROMETNE ZAGATE JE OBVOZNICA

Na občini pravijo, da bodo med 15. in 20. oktobrom z izbranim izvajalcem - zdaj, še neuradno, je to gradbeno podjetje SCT, podpisali pogodbo za sanacijo magistralne ceste M 10. Štiripasovno obvoznico naj bi začeli graditi še letos in to iz smeri Črnuč proti Trzinu. Štiripasovna obvoznica našega kraja bo nedvomno rešila celo vrsto prometnih težav in samo upamo lahko, da bodo izvajalci dela res končali, tako kot napovedujejo, v enem letu. Dokler to ne bo narejeno, se bomo Trzinu še naprej dušili v izpušnih plinih in preklinjali počasne kolone, ki nam ne dovolijo, da bi prej prišli na cilj, za vključevanje v promet pa moramo pogosto izsiljevati prednost in tvegati nesreče.

O prometnih težavah lahko marsikaj zabeleženega pove vsak Trzinčan, prav gotovo pa problematiko najbolje poznajo policisti, saj se s kolonami, zamaški, izsiljevanji in prekrški srečujejo ves čas. Prav zaradi fantov v modrem, ki morajo ob vsakem vremenu vztrajati v oblakih izpušnih plinov na cestah in spodbujati hitrejši pretok vozil, preklapljati semaforje in preusmerjati promet, je vožnja skozi naš kraj še na meji možnega. Brez njihovih posredovanj bi bilo precej več zmede in zastojev.

Maksimiljan Karba: Domačini sami nasprotujejo zapori ceste in naši policisti ugotavljajo, da so med tistimi, ki se ob konicah po tej cesti skušajo izogniti kolonom zelo pogosto ravno domačini. Ravno ti bi se morali najbolj zavedati, da po cesti, ki jo izbirajo za obvoznico, hodijo ravno trzinski otroci.

Maksimiljan Karba, pomočnik komandirja Policijske postaje Domžale, zadolžen za prometna vprašanja, je izjavil, da je magis-

tralka M 10 od Avtoservisa Domžale do Dobrave najbolj obremenjena cesta na njenem območju in da je zaradi tega cela vrsta ležav.

"Promet začne zastajati že precej pred semaforiziranim križiščem ob gasilnem domu v Trzinu. Tamkajšnji semafor je nekakšen zamašek, ki ustavlja promet, vendar je nujen, saj je le z njegovo pomočjo možen varen prehod ceste za pešce, še zlasti otroke na poti v šolo in iz nje, hkrati pa se tam na magistralko priključijo tok vozil z regionalne ceste iz mengeške smeri. Promet potem nekako steče skozi naselje in mimo križišča za Mlake, kmalu pa se spet začne zastavljati zaradi dotoka vozil iz novega naselja pri avtopralnici, poseben problem pa je nato še križišče za obrtno cono. Tam je varno vključevanje v promet in zavijanje v cono izjemno težavno, zato prihaja do grobih izsiljevanj, ki so terjala celo že več nesreč. Rešitev tamkajšnjega problema smo videli samo v semaforju."

Prav zdaj naj bi semaforji začeli krojiti pretok prometa na tistem območju in samo upamo lahko, da ne bodo vzrok za še večje kolone.

Problemi z divjimi obvoznicami

"Zaradi počasnega pretoka prometa po magistralnih cestah si skušajo vozniki pomagati z vzporednimi potmi, ki naj bi jih hitreje pripeljale do cilja. Na ta način pogosto ogrožajo druge, zastoji pa najstajajo tam, kjer se spet vključujejo v glavni prometni tok. V Trzinu je zelo pereč problem cesta za hribom, ki je tudi šolska pot, zelo problematično je tudi križišče pred Irgovino Zastopnik in naprej Cesta pod gozdom, Ulica Kamniškega bataljona in nenazadnje tudi Kidričeva cesta. Problem ceste za hribom dobro poznam, saj v komisiji za varnost prometa o njej razpravljamo praktično ves čas. Rešitev bi bila, če bi jo enostavno zaprli za promet. Občina je to že večkrat neuspešno poskušala. Najprej jo je Komunalno podjetje po občinski odločbi zaprlo s cvetličnimi koriti, vendar so jih domačini odstranili, isto usodo so kasneje doželi tudi kovinski stebrički in nazadnje velik betonski blok. Domačini sami nasprotujejo zapori ceste in naši policisti ugotavljajo, da so med tistimi, ki se ob konicah po tej cesti skušajo izogniti kolonom zelo pogosto ravno domačini. Ravno ti bi se morali najbolj zavedati, da po cesti, ki jo izbirajo za obvoznico, hodijo ravno trzinski otroci.

Nekaj podobnega se dogaja tudi z makadamsko cesti, ki leče vzporedno z magistralno od Depale vasi do križišča pri gasilnem domu. Tista cesta je namenjena pešcem, kolesarjem in počasnim vozilom, predvsem

kmetijski mehanizaciji, ko je na magistralni koloni, pa jo zelo pogosto izkoriščajo kot prehitevalno cesto ravno domačini."

Parkirana vozila na pločnikih

Na policiste se pogosto obračajo domačini iz novega naselja v Trzinu, ki se pritožujejo nad na pločnikih parkiranimi vozili, ki silijo pešce, da se jim umikajo na cestišča in se izpostavljajo nevarnosti. Domžalski policisti občasno obiščejo ta območja in kaznujejo z mandatnimi kaznimi lastnike vozil, ki jih dobio, drugim pa za brisalce na steklih zatikajo listke z obvestili o prekršku, vendar so ob tem nemočni. Tudi med tistimi, ki najpogostejše parkirajo na pločnikih, je največ domačinov. Ti se pritožujejo, da nimajo druge mešale za parkiranje. Ta problem bi bilo treba urediti na ravni krajevne skupnosti."

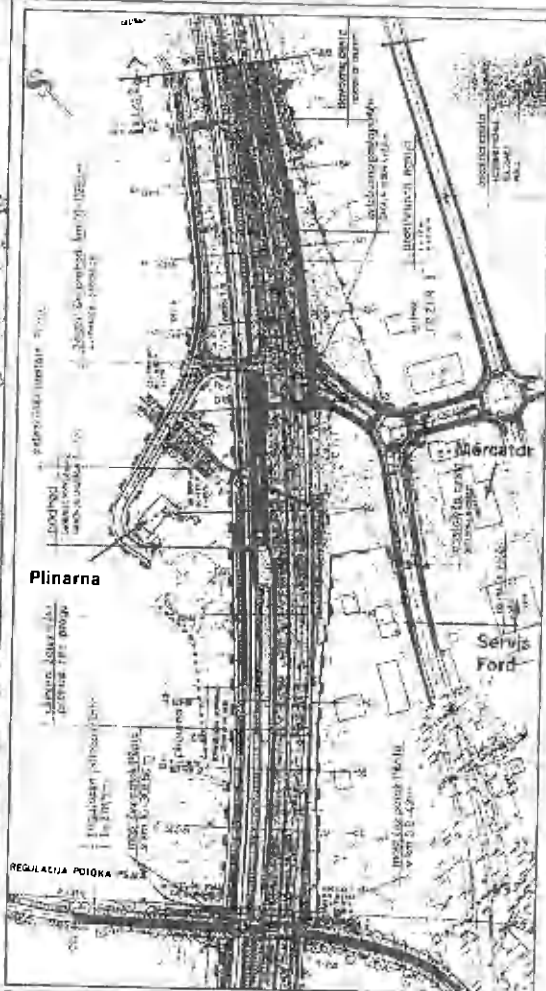
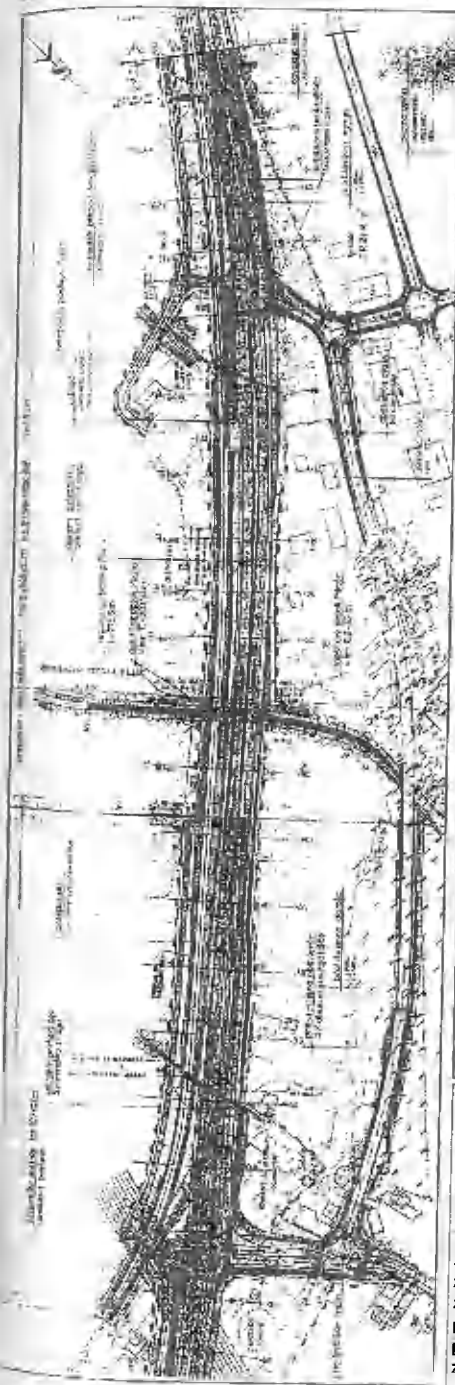
Ljudi večkrat zanima, kateri policisti so pristojni za posamezne prometne prekrške. Gospod Karba nam je povedal, da prekršek, ki ga opazijo, lahko kaznujejo vsi policisti, v načelu pa so republiški policisti zadolženi za nadzor prometa na magistrali, policisti iz postaje Domžale pa za vse druge ceste na svojem območju, vendar ob tem pogosto prihaja do prekršivanj, tako da domžalski policisti ukrepujejo tudi na magistrali, policisti iz Ljubljane pa tudi kje drugje.

Obvoznica bo rešila marsikaj

Na policijski postaji Domžale računajo, da bo štiripasovna obvoznica Trzina v precejšnji meri rešila prometne probleme na našem območju, saj bo pretok vozil dosli hitrejši, kasneje pa bo naše ceste, vsaj tranzitnega prometa, v določeni meri razbremenila tudi avtocesta Ljubljana-Maribor. Na postaji pa že zdaj razmišljajo o tem, da bo gradnja avtoceste prek Črnega grabna verjetno vplivala na prometne razmere na območju Trzina. Predvsem se bo povečal tok vozil, ki bodo skozi naš kraj peljali iz kamniške smeri, saj bodo vozniki iskali obvoz skozi Motniško dolino. Kar se tiče prometnega režima v času gradnje štiripasovne obvoznice Trzina, pa na policijski postaji Domžale še nimajo pripravljenih kakšnih posebnih ukrepov. Vsak investitor je dolžan, da predvidi potek prometa na območjih, kjer bodo potekale gradnje, člani policijske postaje Domžale pa že vnaprej vedo, da bodo posredovali povsod, kjer bodo potrebni in in bodo naredili vse, kar je v njihovih močeh, da bo promet potekal v danih razmerah kar najbolj varo in gladko.

Miro Štebe

NAČRT BODOČE ŠTIRIPASOVNE OBVOZNICE (LEVO: ODSEK OD KMETIČEVE ULICE DO GRMEKA; SPODA: KRIŽIŠČE ZA NASELJE MLAKE)

CONI SE PIŠEJO BOLJŠI ČASI

Obrtno industrijski coni, za katero se nekateri zavzemajo, da hi jo poslej imenovali poslovno območje, se pišejo boljši časi. Semalorje pri križišču v cono ste si verjetno že vsi ogledali, mi pa upamo, da bodo že tudi utripali ko bo ta časopis prišel med vas. Dokler ne začno delovati, so vredni ravno toliko, kot če jih ni.

Prometna povezava cone pa se bo vsekakor popravila, ko bo zgrajena štiripasovna cesta od Dobrave do Depale vasi. Na občini so nam uradno zatrdili, da bodo med 15. in 20. oktobrom z izvajalci podpisali pogodbo za sanacijo magistralke M 10. Neuradno sicer krožijo govorice, da so pogodbo za kilometer dolg odsek z izvajalcem že podpisali. Kakor koli že po vseh, uradnih in neuradnih napovedih, naj hi že konec tega meseca začeli z deli za posodobitev ceste.

GASILSKO DRUŠTVO TRZIN OB MESECU POŽARNE VARNOSTI

Kje so začetki trzinskega gasilskega društva, s kakšnimi problemi se ubada in kaj je pripravilo v oktobru - mesecu požarne varnosti.

Prostovoljno gasilsko društvo Trzin je bilo na pobudo Luka Blejca ustanovljeno 17. maja 1906, visoka cesarsko kraljeva deželna vlada v Ljubljani pa je društvena pravila potrdila 31. maja 1906 z odlokom št. 2158. Vendar pa so gasilci v Trzinu obstajali že prej. Omenjajo jih vsaj trije časopisni viri: Domoljub (1893), Slovenski narod (1888) in Slovenec (1897).

Ko je v letih 1876 do 1889 županoval Janez Ložar - Žankar, je imel pod svojo streho spravljeno majhno brizgalnico brez posode - berglovko in večjo brizgalnico na dveh kolesih s sesalno cevjo in majhno posodo ter nekaj reševalnih kavljev.

Včasih je bilo mnogo več požarov. Leta 1879 je ogenj pustošil najsilovitejše, saj je uničil kar 36 poslopij od Žankarja do Narobeta. Zanimal ga je bržkone eden od mlatičev, ko si je prižigal pipo. 15. avgusta 1901 je strela udarila v cerkev, 11. julija 1904 je zagorel Žankarjev kozolec, 12. januarja 1906 pa so maščevalni rokovanjci zanimali gospodarsko poslopje

župana Roka Florjančiča - Smuka, ker jih je zaliral.

Zlasti slednje je najbrž pospešilo ustanovitev gasilskega društva, katerega člani so tako prvič pomagali ob veliki poplavi 4. januarja 1907 in za to prejeli priznanje in zahvalo okrajnega glavarstva v Kamniku. Gasilni dom je bil dokončan že 14. julija istega leta. Glavna naloga gasilcev pa ni le nujna pomoč. Radi se udeležijo raznih prireditev, slavnosti, ipd. Pred nekaj tedni so se odzvali povabilu Irzinskega župnika, ki jih je prosil, da bi nesli v cerkev kip sv. Marije iz Fatime, katerega so prinášali po vsej Sloveniji na čaščenje. Nikoli ne manjkajo pri praznovanju Florjanove nedelje (sv. Florjan je zavetnik gasilcev), vedno obiščejo svoje člane, ki praznujejo okroglice obletnice in jih "poškropijo" - nazadnje je bil moker gasilec Kavčič. In končno pospremijo na zadnjo pot slehnega gasilca ali podpornega člana. Seveda pa so tu še tradicionalne gasilske veselice. Lani je bila ena večjih, saj so praznovali devetdeseto obletnico obstoja. Letos je na žalost ne bo, ker primanjkuje denarnih sredstev.

Težave so sestavni del življenja in gasilci naj bi jih reševali, mi pa jim moramo po svojih močeh pomagati, saj obstajajo zaradi nas vseh.

Nazadnje so gasili pozimi, ko je gorela drvarnica. Nekdo je poklical št. 112 in javil se je Center požarne varnosti Količev. Ti

bi morali nemudoma s sprožljivo alarmne naprave v gasilskem domu Trzin obvestiti našo gasilno ekipo. To pa se ni zgodilo. Kar sami so takoj posredovali. Poveljnik Ivan Ručigaj pa je na čudno oglašanje al-

Ivan Ručigaj

arma takoj prihitel v gasilski dom in poizvedel, kaj se dogaja. Na Količevem so dejali, da je alarmna naprava pokvarjena in da naj jo popravijo. Alarmna naprava ni bila pokvarjena! Poveljnik je dejal, da se velikokrat dogaja, da prej, kot da bi s centra obvestili domačo enoto, na območje požara raje odhitijo kar sami.

Da bi gasilstvo dobilo nov podmladek, si tako predsednik Janez Štebe (svojo funkcijo opravlja že od leta 1962) kot poveljnik Ivan Ručigaj pa tudi ostali zelo prizadevajo.

V mesecu požarne varnosti v la nama pripravljajo dan odprtih vrat, ki bo 25. 10.. Vsak si bo lahko ogledal opremo, alarmno napravo in tudi kaj vprašal prekaljene gasilce. Pionirjem izkazujejo posebno pozornost tako, da jim omogočajo piknike, jih vodijo na tekmovanja in tam poskrbijo za njihovo prehrano. Za vzgled in vzpodbudo trzinski gasilski mladini so Ložani, ki so celo državni prvaki.

Ko bodo, kol vsakič ob izteku leta, potrkala vaša vrata in vam prijazno ponudili koledar za prihajajoče leto 1998, jim le odprite in pomagajte k skupni varnosti.

Viktorija Pečnik Obiak

OKTOBER - MESEC POŽARNE VARNOSTI

Nova oprema

Klub primanjlkajem v blagajni so pred kratkim kupili dva pagerja, eno mobilno in eno prenosno radijsko postajo, dobili pa bodo še novo, modernejšo lestev. Gasilska zveza Domžale jim je podarila dihalni aparat. V kratkem nameravajo preizkusiti orodje in opremo v desletnem starem TAM-u, da bo bolj priročna v nujnih primerih. Pripravljajo tudi akcijo dveh - treh skupin, ki bodo preverjale uporabnost hidrantov, vendar imajo pri tem težave, ker jim po besedah poveljnika gasilske čete Ivana Ručigaja, Komunalno podjetje Domžale kljub večkratnim prošnjam ne da načrtov vseh hidrantov v Trzinu. Pravi, da vedo, kje le-ti stojijo v starem delu, vendar pa ne za novi del, predvsem pa v industrijski coni, kjer je morda kakšen celo suh.

MOJ NAJLEPŠI DAN

Klepet z Ano Štefe - Kasarensko Ano

Prihodnje leto bo dopolnila osemdeset let in v svojem bogatem življenju je postorila marsikaj, kar bi bilo vredno zapisati. Človek je kar v zadregi, ni lahko iz tako bogatega življenja izluščiti tisto, kar bi bilo najzanimivejše, boljše se, da ne bi česa pomembnega izpustil. Pred seboj imam star papir, na njem pa piše:

KRALJEVINA JUGOSLAVIJA Srezko načelstvo Kamnik OBRTNI LIST

Gospod Franc Gregorin, roj. 4/8-1880 v Trzinu št. 109 občina Trzin ...

To je bil njen oče, ki je živel v svoji lastni občini Trzin. Bil je kmetovalec in gostilničar, tudi klasi je znal, saj je bilo to v listih časih nujno. Poročil je Marijo Marolt s Pšate.

Njen spomin kljub letom sega še nazaj, na starega očeta Jožeta Gregorina, ki je kmetoval in biral na Kasarni.

Že v rani mladosti je morala pomagati na polju in v gostilni. Ker pa je bila radoživa narave, ji je tudi za navihano oslato še nekaj časa. Le v šoli je bilo bolj hudo, tudi manjkala je večkrat. Spominja se prijetnih uric ob mlačvi, ko so žito še mlatili s cepci, potem pa naprej obdelali na "gepelj". Pa "robkanja" koruze, kjer se je zbralo vse mlado in staro, pa so prepevali, zganjali norčije, se zaljubljali, pili, se prepirali, pa spet pobotali. Skratka bilo je zelo zabavno, vse drugače kot danes, ko sta samo disco in ulica.

Posebno lepi spomini so na cerkvene praznike, božič in veliko noč, ko smo imeli dobre jedi na mizi, ko smo se veselili in družili, krasili božične drevesčke in za veliko noč valili in razbijali "pirhe".

Vendar so bili tisti časi zelo hudi, težko se je bilo preživljati, čez teden ni bilo mesa in juhe, le ob nedeljah. V hiši zidani iz skal in cestnega blata, z metriskimi zidovi, smo smeli črno kuhinjo, zidan štedilnik in odprto ognjišče. Na pod smo morali tako paziti, da se ni zamazal, saj ga nismo smeli ribati, je bilo škoda. Sestra Micica je hodila v Ljubljano v službo in kadar je domov prinesla "oblate" od napolitank, je bil kar majhen praznik. Potem pa je odšla v Ameriko "s trebuchom za kruhom".

Spominjam se, kako mi je pisala kartico in sporočila svojo odločitev. Bila sem na u in kartica mi je padla iz rok. Zbežala v najino skupno spalnico, se zaklenila

in vso noč pre jokala pri odprtem oknu, kjer se je slišala muzika iz gasilske veselice, ki je bila prav tisti dan.

"Ko sem dobila prvo pošto iz Amerike, je bilo, kot bi prva pomladanska lastovka priletela k nam. Z njenim možem sta me vabila, naj pridem za njima v Ameriko. Vse do vojne sem se trudila dobiti dovoljenje v Zagrebu, potem pa je bilo vsega upanja konec".

Kako pa je bilo med vojno?

"Bilo je zelo hudo. Vsak se je po svoje trudil. Pri nas smo bili v stalnem strahu, saj smo imeli skrivališče (bunker), kjer smo skrivali partizane. Kolikokrat so prišli žandarji delat kontrolo, pa smo jim dobro postregli, pa je bilo vse v redu. Pa tudi s hrano smo oskrbovali naše fante v gozdu. Od nas ni nikoli nihče odšel praznih rok. Vsi smo bili zavedni Slovenci in to smo še danes. Iz listih časov imam zapiske, pa jih ne pokažem, ker bi resnica tudi koga zabolala.

Develega maja, ko so okupatorji odšli (štiri so Trzinci razorožili pred našo hišo) in so prišli naši, smo na dvorišču priredili veselico, pili, peli in plesali smo in to je bil moj najlepši dan, dan svobode.

Pa še recept za "Rajželjce" (za vse, ki ga še ne poznajo!)

Sestavine:

na kose narezan kruh (najboljše so stare žemlje zaradi skorje), smetana, jajca, čebula, česen, peteršilj, rajželj.

Žemlje narežemo na kocke, prelujemo s sladko smetano, lahko tudi z malo mleka, par stopenih jajc vmešamo narahlo, da se kruh ne zdrobi, telečji rajželj, dobro opran, sesekljamo (nikakor ne zmeljemo), sesekljamo strok česna, čebulo zlato prepražimo na masti ali maslu, dodamo poper in vse skupaj zmešamo in oblikovano damo v pečko (mrežico) in počasi, eno uro, pečemo pri 160 stopinjah v električnem štedilniku.

Od kod ime "Kasarna"?

V tistem času, ko so Ilirske pokrajine zasedli Francozi, se je francoska vojska zelo rada ustavljala v gostilni, tu so imeli tudi hlev za konje, ki so ga po nekaterih govoricah uporabljali tudi za obešanje ljudi in vojakov. Pravili so tudi, da se je nekoč na Kasarni ustavil sam presvetli cesar Napoleon, vendar to ni nikjer zapisano.

Kako pa je bilo z občino pred vojno?

To pa to, Trzin je imel že zdavnaj svojo občino; spominjam se, da je bil župan Colnar, tajnik Kmetičev Miha, občinski sluga pa Kerbajs Ciril. Že pred vojno je imel Trzin svoj mešani pevski zbor, strelsko družino, tamburaški orkester (pri Vičarju), tudi lovci so imeli svoje društvo, pa gasilci, pa kulturno društvo. Bilo je veliko bolj živahno, kot je sedaj.

"Goren konc" (stari del Trzina) je bil bolj kmečki, spodnji (Zareber, Bialnica) pa bolj "nobel". Z opekarno je začel Kmetič, Tavčarjev Joka pa je že žgal opeko.

Gostilna?

Vsako nedeljo pred mašo smo skuhalo golaž, ženske so šle v cerkev k maši, moški pa k nam na karlanje. V gostilni so igrali mnogi znani ansambli od Zadovoljnih Kranjcev do Avenikov. Vsako nedeljo je bila veselica in veliko ohceti.

Če bi napisal vse, kar mi je v dveh popoldnevih povedala Ančka, bi vsem drugim zasedel prostor, pa še bi mi oslalo. Obljubil sem, da bom za kulturni praznik napisali nekaj o njenih spominih na bogato kulturno življenje, možu Matevžu (ki kar ni mogel prenašati, da me zanima samo Ančka), sem pa obljudil, da bom obširneje pisali o njem in športnem življenju Šteletovih fantov, kmalu, morda že v naslednji številki.

Tone Ipavec

Pavci, pozor!

Mlad, uigran ansambel išče pevko in pevača za izvajanje zabavne in narodnozabavne glasbe. Zaželjena starost od 18 do 25 let.

Informacije na tel.: 737-375.

Športno društvo Trzin OTROŠKA OLIMPIADA ŽABICA TRZIN 97

Tri brihtne glav'ce - Igor Kralj, Janez Lenarčič in Vladimir Nadj se usedejo za mizo in kar naenkrat pade najbolj nora ideja - "OTROŠKA OLIMPIADA". Pa to ne bo kakršnakoli olimpiada, to bo otroška olimpiada, ki se bo zavzemala za športni duh Trzinčev, za združitev novega in starega Trzina in da bi čim več Trzinčev obiskovalo take in podobne prireditve. Vsa čast jim! Uredili so vse: datum: 19. 9. 1997, ura: ob 16-ih, kraj: igrišče pred osnovno šolo Trzin, določili so panoge: tek, skok v daljino, mladi gasilci, met na koš, preskok grede, prevali ..., natisniti so dali majčke za tekmovalce, po Trzinu so poiskali prostovoljce, ki bi pomagali pri izvajanju olimpiade, seveda pa so se verjetno kar pošteno nahodili, da so pridobili celo vrsto sponzorjev. Najbolj so jim šli na roko sponzorji: MC DONALDS, RADIO HIT (oglašanje v živo), RAM-PEK, WRIGLEY, Zlatarstvo LOPARIČ. Bilo pa je še mnogo drugih sponzorjev: trgovina Ku-ku Domžale, trgovina Hani Mengeš, Sitolisk Kamnik, Napredek Domžale, Don Donalds, Coca-Cola, pekarna Jurček in bife pri Jurčku, trgovina Unitap, mesarija Kmetič, zavarovalnica Triglav, OŠ Trzin, KS Trzin, KUD Trzin, Biring Tekavec, Zastopnik, Bonai d.o.o., Jan bar, Glorija, Čep, pri Matičku, Orhideja, Baron bar, Skerca bar, vrtec "Žabica" - Trzin, vrtec Domžale, salon pokišiva Masko d.o.o., KK Domžale, Taubi tenis Trzin, Pevc d.o.o., Rani-les, mizarstvo Kralj Dušan.

"Juhuuuu, sedaj bomo imeli tudi mi olimpiado," so se oglasili otroci. "Organizatorji so pripravljeni, mi pa tudi," so vzklikli najmlajši iz trzinskega vrtca "Žabica" in otroci iz domžalskega vrtca "Zasavska".

Vse skupaj se je začelo nekaj čez 16. uro z uvodnimi besedami voditeljice Nataše Vrhovnik - Jerič. Nato so se otroci pre-

oblekli v barvaste majčke, takt na kitaro sta jim dajala mlada glasbenika iz Domžal. Otroci so se razdelili v skupine in tekmovanje se je pričelo. Vsaka skupina se je napolnila k eni panogi.

Gimnastični del: skakanje iz kroga v krog, hoja po gredi, preval ter plazenje skozi kroge. Večinoma smo bili zelo uspešni, nekaterim pa se je malo ponesrečil preval ali pa smo bili nekoliko nerodni pri plazenju skozi kroge.

Zelo se nam je mudilo pri vožnji s samokol-

nico. Kako je bilo grozno, če je kdo spregledal zamah z roko, za začetek. Tako se je prvo mesto takoj izmuznilo iz rok. Ampak ker smo bili tisti dan zaradi te prireditve tako srečni, nam je bilo vseeno.

No, vsekakor pa se nam je najbolj mudilo pri teku na 60 m. Iz sebe smo iztisnili vse moči. No, skoraj vse, kajti sledile so še nekatere panoge.

Za mlade gasilce so organizatorji priskrbeli dva gasilna aparata, dve vedri, ki sta bili obrnjeni na glavo ter dvakrat po tri lončke. Potem pa smo bili zopet na vrsti mi, naša spretnost in tudi nekaj sreče. S curkom vode smo morali kar najhitreje zbiti lončke.

Tudi pri skoku v daljino nismo bili kar tako. Skočili smo zelo daaaaalječ. Tako.

Zdaj smo utrujeni in zato si lahko privoščimo počitek. Tudi na ta čas organizatorji niso pozabili.

Najprej malica, ki so nam jo priskrbeli sponzorji, nato pa Pitka Nogavička z vso svojo družbo (iz Loke), kotalkarski klub Pirueta in karateist David Tekavec. Stedil je nastop violinista Adama in Eve Oblak. Napovedani so bili tudi

kulturniki iz Trzina, ki pa jih nismo dočakali, vsi pa smo uživali ob gledanju trzinskih gasilcev pri vaji.

Sledila je podelitev nagrad. Vsak udeleženec je dobil balon, zastavico, senčnik, dude, kemični svinčnik in še kaj se je našlo.

Ampak olimpiada se še ni zaključila. Ko smo tekmovali otroci, so za nas navijali starši, zdaj pa so se na igrišče poslavlili starši. Ko so slišali, kaj dobi zmagovalec - zlat prstan ali zlat obsek (zlatarstvo Loparič), so se tako pognali, da se je kadilo za njimi. Pomerili pa so se tudi v metu na koš. Rečemo lahko, da so naši starši še kar v "formi".

Potem pa smo končali. Pa ne za zmeraj. Vidimo se naslednje leto, konec maja 1998 ali na začetku junija. Organizatorji se bodo naslednje leto še bolj potrudili kot letos, saj so si nabrali veliko izkušenj. Dobrodošle pa

Na koncu pa smo lahko preizkusili še, kako je stati na odru, z mikrofonom v roki, in odpirali usta. Za najbolj korajžne so sledile karaoke in seveda nagrade. Med tem pa so se lahko starši in ostali obiskovalci okrepčali z dobrotami, za katere so poskrbeli Dane Tomaž, Kolenc Albin in Cotman Tina.

ZAHVALJUJEMO SE:

Francu Brečku
Tonetu Ipavcu
Rezi - radio HIT
Nataši Vrhovnik - Jerič

tekst in foto: Urša Mandeljc

bi bile tudi vaše želje in ideje, ki jih lahko izrazite pri Igorju Kralju (tel.: 712 - 103). O vsem vas bomo pravočasno obvestili v "Odsevu".

Nasvidenje prihodnje leto!

JESENSKO DOGAJANJE V VRTCU "ŽABICA"

V septembru smo s ŠD Trzin pred OŠ izvedli malo olimpiado. Pripravili smo tekmovanje za otroke in starše. Vsi so se z velikim navdušenjem odzvali in pridno tekmovali, saj so nas sponzorji založili z bogatimi nagradami.

Prvi teden v mesecu oktobru pa smo obiskali Kekčevo deželo. V Kranjsko Goro smo odpeljali le starejše otroke, ker je pol kar naporna. Iz Kranjske Gore smo se odpeljali z džipi, do Kekca pa so nas pospremili prijazni fantje. Otroci so izredno uživali in s posnemanjem sove pomagali pregnati Bedanca, ki nas je hotel prestrašiti. Kekec nam je postregel s kis-

lim in navadnim mlekom in kruhom. Ogledali smo si tudi njegovo kočico ter Pehlino bivaljšišče. Nekatere so za šalo zaprli tudi v Brinčljevo kletko. Izlet nam bo še dolgo ostal v spominu.

Vzgojiteljica Joži Torcar pa je v sprem-

niško postajo smo se vrnila čez Zmajski most in z vlakom nazaj proti Trzinu.

Vzgojiteljice v vrtcu smo zadovoljne s sodelovanjem s ŠD Trzin in si želimo še nadaljevanja sodelovanja, saj bi radi v božičnem času pripravile novoletno zabavo za otroke v kulturnem domu in izkoristile pomoč ŠD.

stvu Petre Mušič odpeljala male soljare z vlakom na pot v Ljubljano. Z železniške postaje so odšli do Prešernovega trga, čez Tromostovje do živilske tržnice, kjer so si kupili sadno malico in jo tam tudi pojedli. Na želez-

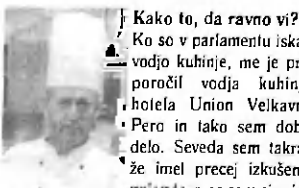

MILAN VSAK DAN KAJ ZAKUHA V PARLAMENTU

Slovenci smo veliki jedci. Ni nam vseeno, ali je hrana okusna ali ne. Večina imamo tudi izbrane restavracije, v katere zahajamo, tudi spolniki verjetno. Ampak jesti morajo tudi, ko so v službi. Vas zanima, kaj jedo? No, nas je tudi. Zato sva obiskali Milana Kuleršina - glavnega kuharja v slovenskem parlamentu.

Kako ste začeli svojo kuharsko pot?

Najprej sem obiskoval triletno kuharsko šolo, nato pa sem opravil še hotelsko šolo. Sprva sem se učil v hotelu "Union", po odsluženju vojaškega roka pa sem z delom nadaljeval v hotelu "Lev", kjer sem delal dve leti. Tisto službo sem pusil, ko sem dobil ponudbo za vodjo kuhinje v parlamentu.

Kako to, da ravno vi? Ko so v parlamentu iskali vodjo kuhinje, me je priporočil vodja kuhinje hotela Union Velkavrh. Pero in tako sem dobil delo. Seveda sem takrat že imel precej izkušenj, poleg tega pa sem si prislužil tudi pohvalne ocene. Zaupanje sem, kot kaže, upravičil, saj zdaj v parlamentu delam že 28 let.

Če ste šef kuhinje, ali tudi kuhate?

Običajno ne. Vodim delo, pripravljam jedilnik, naročam jedi, pokažem, kako se kaj

pripravi ... Kuharjem napišem vse potrebne stvari (koliko tega, koliko onega), če pa je kakšna nova jed, pa moram njeno pripravo pokazati.

Za koga vse ste že kuhali?

Ooo. Kuhal sem že za veliko ljudi, da lahko rečem, da samo še za papeža nisem. Na Brdu sem kuhaj za Tita, etiopskega cesarja, Kohla, Gorbačova, afriškimi predstavnikom. Kuhaj sem že v vseh reprezentančnih hišah in mnogim politikom.

Kaj pa jim posrežite?

Zelo se moramo ozirati na njihovo vero. Hrano poskušamo narediti podobno njihovi. Pomagamo si tako, da uporabimo kakšno njihovo začimbo ali kaj podobnega. Sicer pa njihove hrane sploh ne znamo pripraviti.

Ali so jedci v parlamentu zahtevni?

No ja, bolj zahtevni so poslanci, ki so že dalj časa v parlamentu. Včasih, če me kdo sreča na hodniku, mi reče, zakaj pa ne skuhate tega ali onega in potem ponavadi vključim njihove želje v jedilnik. Drugače pa poskušam sestaviti čim bolj raznolik jedilnik.

Ali so kdaj pohvalili vašo hrano?

Oja, so. Najde pa se vse sorte, tako kot doma. Širje so za mizo, dva pravila, da je dobro, dva pa da ni.

Ali hodite na kakšne kuharske razstave?

Pred leti nisem hodil, kajti v skupščini sem imel veliko dela, da je bilo zelo hudo, če sem kdaj manjkal. Zdaj ko pa ni več toliko ljudi v skupščini, pa sem bil v Münchnu, Frankfurtu ... Lahko sem videl, kam spadamo. No, ja. Nekaj je bilo zelo v redu, nekaj pa je bilo, kot da bi vajenci spackali skupaj. Ponekod kuharji pripravljajo jedi 3 dni, potem pa prinesejo na razstavo. Pri nas pa moramo narediti opoldan, za kosilo pa mora biti že vse nared, lepo in okusno.

Ali doma tudi kaj kuhate?

Bolj malo. Če kuham, kuham pozimi, polni nikoli, ker imam preveč dela z vrhom in rožami (moj hobi). Kajti s kuhanjem je dosti skrbi, lega pa imam v službi dovolj.

Poleg kuhanja, pišete tudi pesmi.

Res je. Izdal sem že eno knjižico. Imel sem namen izdati še eno, vendar sem kar nekaj pesmi zgubil - otroci so mi jih vrgli stran. Zdaj pa ne pišem več.

Milan je objavljajl svoje pesmi tudi v skupščinskem glasilu, nekaj njegovih pesmi pa smo objavili že tudi v Odsevu. Prepričani smo, da bomo še kakšno

Samo listega kar smo pojedli, nam nihče nikoli ne more vzeti.
(Ephraim Kishon)

Mojca Senica & Urša Mandelj

* **Ali ste vedeli?**
* Prvo igro Monopoly so v ZDA prodali
* 6. februarja 1935. V prvih 50-ih letih so
* prodali skoraj 100 milijonov kompletov.
* Leta 1975 so za igro Monopoly, pri kateri
* se uporablja "papirnat denar", napisali
* dvakratno količino pravega denarja. Igro je
* v zgodnjih 30-ih letih izumil nezaposlen
* inženir C. Darrow iz Philadelphije in
* čeprav ne takoj - s tem postal milijonar.
* Darrow je svojo idejo sprva poskušal pro-
* dati tedaj vodilnemu proizvajalcu na tem
* področju v ZDA - družbi Parker Brothers.
* ta pa je igro kot prezahtevno zavrnila.
* Svoje mnenje je spremenila šele leta
* 1935, potem ko je Darrow sam izdelal in
* prodal 5000 kompletov.
* *****

ANKETA - GOSTILNE & ZABAVA

Ali ste že kdaj pomislili, kako bi bili lahko pijani, če bi v vsaki gostilni ali baru v Trzinu popili en kozareček alkoholne pijače? Ali pa vam je bilo mogoče dolgočas in ste se hoteli zabavati, pa je bila najbližja zabava v Ljubljani, ne pa v Trzinu. No, podobna vprašanja smo ta mesec poslavljali mimoidočim. Ali veste, koliko gostlin je v Trzinu? Kje se lahko prespi? Kaj pravite o zabavi v Trzinu (ki je ni)? Kako bi zboljšali zabavo v Trzinu?

TOMAŽ PEVC

- mizar

Hmm. V Trzinu je okoli 26 bifejev, kljub temu, da jih nisem nikoli štel. Spi se lahko edino pri Narobetu in zdi se mi v Orhideji. V tem kraju ni nobene zabave.

Mogoče ena do dve veselici na leto. Fino bi bilo, če bi imeli kakšne plesne, tudi za odrasle. Saj, če bi bil mlajši, bi se predajal mamilom, ha, ha, ha ...

ROK ŠTEBE

- dijak

Ooo. 25 bifejev. Kje se prespi nimam pojma, mogoče kje na Dobenu, na seniku. Zabava v Trzinu - "pustol" Vse, kar se dogaja, je v bližini bunkerja na Kidričevi ulici.

Ilak pa hodijo vsi v Ljubljano. Dobro bi bilo, če bi imeli disko v Trzinu, kjer bi vrleli normalno glasbo (ne lešno in rave) in pa naslop skupine Rock'n'band.

MATEJA MASTEN - komercialistka

Kar tako na pamet bom rekla okoli 25 gostlin. Kje je možnost prespati, ne vem. Zabavati se hodim v Ljubljano. Hodimo v gledališče, opero, ... Jaz bi sicer zelo rada imela vse v bližini, vendar to ni mogoče.

dr. TATJANA IRMAN FLORJANC

Nimam pojma!

Ugibajte! Sploh nimam predstave. Recimo 15. Ne vem, ker me sploh ne zanima. Glede zabave mislim tako. Kadar se kaj

(muzika), je le-ta preveč naglas. Kajti to je spaln naselje. Mladi pa verjetno nimajo kam drugam kot v oštarijo. Morale bi biti kakšne dejavnosti. Jaz osebno pa v Trzinu nič ne pogrešam, ker grem v Ljubljano, Mengeš ali Domžale.

FRANCI BANKO

- študent

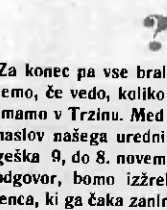
Bifejev je 20 do 25. Prespi se lahko pri Orhideji in Narobetu, če se pa še kje, pa ne vem. Glede zabave: Pravkar grem na šahovski krožek. Trzinč bi se morali bolj družiti med se-

boj. Organiziranih je kar nekaj dejavnosti, vendar ljudje za njih ne vedo ali pa nečesto vedeli. Fino bi bilo, če bi bili v Trzinu tudi kakšni koncerti, plesi, ...

MARTA RUČMAN - kuharica, šivilja

Gostlin je okoli 12. Prespi se samo pri Narobetu. Zabave v Trzinu ni. No, edino športno društvo in planinsko društvo. Zelo bi mi bilo všeč, če bi bile v Trzinu kakšne gledališke igre.

Mojca Senica
Urša Mandelj

Za konec pa vse bralce Odseva sprašujemo, če vedo, koliko gostinskih lokalov imamo v Trzinu. Med tistimi, ki bodo na naslov našega uredništva: Odsev, Mengeška 9, do 8. novembra poslali pravilni odgovor, bomo izžrebali enega nagradjenca, ki ga čaka zanimiva nagrada.

Če človek pije malo, je dober kot ovca, če popije malo več, postane hraber kot lev; če prekorači mero, je okručen kot tiger; če pa pijača postane strast, je podoben svinji, ki se valja po blatu, je podoben svinji, ki se valja po blatu, nazadnje napravi iz sebe še opico.

(Zdravski pregled)

HOJA PO ŽERJAVICI

Sliši se nemogoče, vendar je. Res pa je, da je za to treba pogum in želja.

Želja po tem je prišla že prej. Najprej sem o tem prebrala knjigo, da sem se seznanila z najpomembnejšimi dejstvi in sploh ugotovila bistvo - dokazati si, da lahko dosežeš vse, če imaš le dovolj močno željo in trdno prepričanje v samega sebe.

Ja sem skupaj s prijateljico. Ko sva prišli v Višnjo Goro, tja kjer naj bi se ves ritual odvijal, sem čutila strah pred neznanim. Nisem bila popolnoma prepričana, da mi bo uspelo. Ko sva se spoznali še z ostalimi člani in seveda z Jimmyjem, našim vodjem, pa se je občutek razblijnil. Vso stvar smo začeli s pogovorom, ki je bil nekakšna predpriprava. Potem smo vzeli vsak kak predmet, v katerega smo projicirali neko svojo napako, katere se zavedamo in se želimo znebiti, in jo vrgli v ogenj.

Ko smo stali ob grmadi drv in gledali mogočen plamen, smo šele doumili moč ognja v primerjavi z nami. V listem Irenulku sem se počutila majhno, nepomembno. Misli so mi begale in nisem vedela, kaj naj si o vsem tem mislim.

Po prvem stiku z ognjem smo se začeli sproščati. Osredotočili smo se na vsak delček telesa, od glave, pa vse do prstov na nogi. Z meditacijo so moje misli postajale jasnejše in pred sabo sem imela jasen cilj - premagati samo sebe in ogenj. Občutek je bil neverjeten, nisem pa vedela, kaj me še čaka.

Priloge so se iz minute v minuto bližale koncu in slavnostni Irenulek je bil vedno bližji. Če vam rečem, da me ni bilo strah, lažem. Seveda pa strah ni nič hudega, le da se pravilno spopadeš z njim. No, pri tem sploh ni pomemben boj. Strah moraš sprejeti in se z njim soočiti iz oči v oči, ni pa ga treba poliskati v notranjost.

Ko stopaš po ožarjenih kristalčkih, ki imajo od 700 - 900 °C, moraš biti popolnoma sproščen in miren. Mislim moramo pustiti svojo pot, naj kar uhajajo skozi tebe. Najbolje je, da se ozreš v nebo in gledaš zvezde in ne misliš na žerjavico in opeklino, ki te lahko pri tem doletijo. Najležje je narediti prvi korak in ko ga, poslane stvar otročje lahka in obenem zabavna. Počutiš se kot zmagovalac in energija znotraj tebe kar kipi. Najprimernejša beseda za to slanje je prerodenost. Občutek imaš, da boš od tega Irenulka sposoben narediti prav vse in se spopasti s prav vsakim problemom, pa naj bo še tako nemogoč.

Seveda pa to ni le občutek, to je resnica!

Špela Buh

JESEN SE PO ŽGANJU POZNA

Ko slišimo besedo jesen, se najprej spomnimo živopisnega jesenskega lista ter pobiranja sadežev na vrlovih, v sadovnjakih, vinogradih in gozdu. Ena od značilnih dejavnosti je trgatve grozdja in stiskanje vina. Trzin ni ravno vinorodno območje, čeprav nekateri iz svojega grozdja pridelujejo vino, precej bolj je razvila žganjkuha. V našem kraju je še vedno dosti sadja in nekateri Trzinci si jeseni še skuha- jo kakšen liter žganja.

Tomaž Kralj nam je zatržil, da žganje kuha predvsem zato, ker se mu zdi škoda sadja, ki popada z dreves, pa se zanj nihče ne zmeni: "Zakaj bi se delala škoda?" se sprašuje in poudarja, da sam kuha žganje tudi zato, da ve, kaj pije. "Danes v različnih oštarijah dobiš vse vrste alkohola, ki je verjetno tudi dosti cenejši od listega, kar sam skuham, vendar tam nikoli ne veš, kaj piješ in koliko je kemije pri tem. Doma pa skuham žganje samo iz hrušk, sliv, jabolk

Foto: Miro

ko je divjal silovit vihar, podrolo vse. Zdaj kuham žganje takrat, ko obiramo grozdje za vino, kar ni stisnjeno, pustim da prevre in nato iz tega kuham žganje - tropinovec, kot temu rečejo. Italijani ga imajo zelo radi, Gorenjci pa ga ne cenijo preveč. Vendar mislim, da kar gre. Če si prehlajen ali te kaj grabi, ti lahko pomaga.

Spomnim pa se, koliko žganja so v Trzinu kuhali včasih. Pri Kršanu so imeli kar dva kotla in so kuhali podnevi in ponoči. Kuhali so tudi za druge. Če si pripeljal jabolka, so iz njih skuhalo žganje, polovico so ga zadržali zase, polovico pa si ga dobil ti. Pa nisi imel nobenega dela. Kasneje je bilo treba, če se prav spomnim, poleg sadja pripeljati še drva. Pri Blažu pa so ga kuhali iz borovnic. Kuhala sta pokojna ata Blaž in mama Johana, otroci pa so v gozdu kar s posebnimi grabljicami nabirali borovnice, ki so jih nato namočili za žganje."

Žganjekuha je lahko kratkočasna

Žganjekuha je bila za tiste čase tudi družaben dogodek, saj so se moške zvečer radi zbrali ob ognjih kotelov, v katerih so kuhali žganje. Iz listih časov se je ohranila še anekdota o tem, kako so se zvečer pri Blažu ob kuhanju žganja zbrali trzinski moške in ob meževanju vneto poskušali novo žganje. Sproti so spili vse, kar so nakuhali, tako da so morali zjutraj, na Kasarno, kjer je bila takrat gostilna, še po dva litra žganja, da so nadaljevali pogovor. Zanimivo je, da so pili še toplo žganje, ki je pravkar priteklo iz hladilne posode.

Franci se tudi spomni, da sta bila nekaj časa v Trzinu dva kotla za žganjekuho, ki so ju posojali drugim. "Kotla so izposojali pri Jeriču in pri Jeraju. Ko si prišel po kotel, so zapisali, koliko je ura, ko si ga pripeljal nazaj,

pa so zračnili, koliko ur si ga uporabljal in si za to moral plačati. Spomnim se, kako smo včasih popoldne zakurili pod kotlom in potem kuhali žganje celo noč, dokler nismo končali. Predno smo kotel peljali nazaj, smo ga morali skrbno očistiti. Včasih ni bilo lakih čistilnih pripomočkov. S papirjem in drugim smo drgnili, da se je kotel lepo svečil. Gospodinjje so kotel, ko si ga pripeljal nazaj, natančno pregledale. Bog ne daj, da bi bil kaj odrgnjen! Na hakru, ko je vroč, se hitro pozna vsak udarec!"

Včasih so kuhali tudi na skrivaj

Franci se tudi spomni, da je bila žganjekuha takoj po drugi svetovni vojni prepovedana.

"Takoj po svobodi je bilo tako kot v Avstriji in Nemčiji kuhanje žganja prepovedano, zato so ga Trzinci kuhali samo ponoči. Kotle pa so skrivali kar v seno, če so slučajno prišli policaji. Kasneje so prepoved opustili in zdaj lahko spet kuhamo za lastno uporabo. Domače žganje pa zdaj nima cene. Liter stane 700 do 800 SIT, kar se ne izplača. V trgovini ga lahko dobiš ceneje. Je pa čisto nekaj drugega kot žganje iz trgovin. Tisto, kar zdaj prodajajo kot gorenjski sadjevec, pa kakšen drug sadjevec, ima po 40 % alkohola. Ko kuhamo žganje doma, pa je odstotek alkohola precej večji." Žganje Trzinci vedno prekuhajo po dvakrat. Po prvi kuhi dobijo blino, ki jo prekuhajo še enkrat. Pri drugi kuhi prve kapljice, deciliter ali dva, imenujejo cvel, ki ga ne mešajo v žganje. Gre za močan alkohol, ki ga največkrat uporabljajo le kot zdravilo in razkužilo. Žganje, ki priteka iz soda kasneje, pa točijo v sklenice po liter ali dva in ga pustijo, da se ohladi in zbistri. Drugi dan ohlajeno žganje mešajo, da dobijo prao mešanico z istim odstotkom alkohola. Zdaj si pri tem pomagajo s posebnimi merilci odstotka alkohola.

Žganjekuha je lahko kratkočasna

"Jaz ponavadi zmešam žganje z 48 do 52 % alkohola. Žganje z 52 % je že kar prehudo, 45 % pa je premalo. Pri takem žganju se, ko ga potreseš v kozarcu, na površini ob robu kozarca naberejo mehurčki - gravi. Pravimo tudi "kranceljček". Pri žganju z manj alkohola se pojavi le malo mehurčkov ali pa nič, ko je 48 % alkohola pa se pojavi veliko mehurčkov, kar dvojen venček. Polem pa pravijo "Poglej koliko imaš prajalejev". "

Miro Šieba

Foto: Miro

ali pa zmešam vse skupaj in vem, kaj potem pijem. Pa saj ne gre za pijančevanje. Zaradi žganja me že ne bodo videli pijanega! Treba je piti z glavo! Kozareček ali največ dva na dan je zvrhano dosti. Včasih so ga pili precej več - za moč, kot so rekli, pravijo pa tudi, da je žganje v manjših količinah lahko celo zdravo! Sploh pa se mi zdi, da Slovenci kar malo zviška gledamo na naše žganje ali šnops, čeprav se po mojem mnenju različni viskiji, vodke, gini in druge vrste alkohola lahko skrijejo pred pravim domačim žganjem."

Franci Kurent pa se spominja, da so včasih skuhalo precej več žganja kot zdaj.

Včasih so skuhalo veliko žganja

"Včasih smo v Trzinu prekuhali ogromno "šnopsa". Zdaj je tega precej manj, tudi sadnega drevja je manj. Meni je leta 1991,

POZNATE ŽGANJE TRZINKA?

Sedanja zakonodaja dopušča zasebnikom, da si skuhamo za lastne potrebe po 40 litrov žganja na leto. V podjetju Bahne pa so odločili, da tradicionalni način kuhanja žganja dvignejo na višjo, poslovno raven. Žganjekuhe so se lotili bolj premišljeno in velikopotezno. Stvari so dobro zastavili in blagovna znamka Bahne zdaj že postaja vse bolj uveljavljena in priznana na področju proizvodnje žganih pijač.

Ker je pridelava sadja v Trzinu za njihove potrebe premajhna, so večino svojih proizvodnih zmogljivosti uredili na Bizeljskem. Večino sadja dobijo iz merkatovega sadovnjaka pri Sevnici, viljamovke pa tudi iz goriške hladilnice. V Bizeljskem sadje zbirajo v večjih količinah, ga sortirajo po vrstah in kakovosti, perejo ter ga pripravljajo za kuho. Pravijo, da je za okus žganja kakovost in vrsta sadja zelo pomembna. Sadje ne sme biti gnilo, še bolj nevarna pa je plesen, saj je okus po njej lahko zanje prava poguba. Žganje kuhajo v več vrstah kotlov, med drugim imajo klasične 500-litrne kotle, imajo pa tudi kotle s po tremi kolonami, kar pomeni, da se žganje, ki ga kuhajo v tistih kotlih, po trikrat vrača v destilacijo, da tekočino po trikrat prekuhamo in nazadnje dobijo čisto žganje.

Podjetje vodi tri proizvodne programe. Prvi je klasični program litrskih steklenic žganja, ki jih prodajajo velikim trgovinam in gostinskim lokalom. V tem programu so zastopane najrazličnejše vrste žganih pijač, od sadjevca, žganja iz jabolk, hrušk, na primer viljamovk, grenčice, žgane pijače z zelišči - še zlasti je znana pijača Žonla, pa do hribovca itn.

Drugi del proizvodnje je darilni program, pri katerem žganje ločijo v lončevinaste ali pa umetelno, ročno izdelane steklenice. Lončenke jim po predlogah priznanih oblikovalcev izdelujejo v treh podjetjih. Odlikujejo pa se po domiselnih oblikah in motivih, ki dostikrat posnemajo tradicionalne oblike slovenskih pivskih posod, na primer prekmurske putre. Te steklenice so pogosto okrašene tudi z različnimi simboli in grbi, na primer ljubljanskim, kamniškim, kranjskim in drugimi grbi. Ti simboli se včasih ozirajo tudi na zahteve naročnikov. Vse njihove lončenke so atestirane, žgane morajo biti pri višjih temperaturah, saj bi bile lahko nepravilno žgane posode škodljive za zdravje.

Prav zaradi zanimive izgleda so te steklenice zelo cenjene kot darila, največ pa jih prodajo v prostocarijskih trgovinah, kupujejo pa jih tudi kot reprezentančna darila, celo za potrebe slovenske vlade. V tem programu lahko najdete tudi žgano pijačo v lični lončeni posodi, ki so jo poimenovali Trzinka.

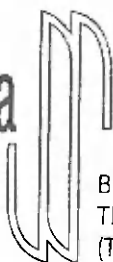
Tretji program pa so čista darila. V tem programu so na primer lonček sreče, vrečka sreče in podobno.

V standardnih pijačah podjetja Bahne je po 40 % alkohola. To je zelo pomembno pri ceni pijače, saj je v ceno vedno vstrel davek, ki je zlasti visok za višje stopnje alkohola. Le njihov brinjevec ima 42 % alkohola, nekaj vrst pijače pa ima tudi nižji odstotek alkohola.

Podjetje Bahne je postalo znano tudi kot edini proizvajalec groga v Sloveniji, to je pijače, ki je mešanica domačega žganja, ruma in še nekaterih sestavin, najbolj priljubljen pa je ob mrzlih zimskih dnevih. Za svoj grog so lani prejeli zlato plaketo na vinskem sejmu v Ljubljani.

BAHNE®

Marka

BREZOVCE 8, I/O TRZIN
TEL.: 162 12 54; 162 12 57
(TAKOJ ZA PIRAMIDO)

V SVOJI MALOPRODAJNI
TRGOVINI PONUJA
MODNE TKANINE

PO UGODNIH CENAH IN
ŠIVANJE PO MERI
VSAK DAN OD 7^h DO 19^h
V SOBOTO OD 8^h DO 13^h

JESENSKA IDILA

Veter jesenski je nežno zapihal,
na jablanah, hruškah plodove zanihal,
sonce pobožal, oblačke sivine,
naznanja, da planšarji grejo v doline.

Se čriček oglaš, da grozjé zori,
po grčih vesela se pesem glasi
o, zlata jesen, kaj vse nam ponudi,
če človek lenaril ob rani ni uri.

Barve preles'ne kako so lepé,
vse je vznemirilo oko in srce,
dobila, narava, si čopič krasan,
lepolam zavriskal čez dol bi in plan.

Kdor pridno je delal in ljubil zemljo,
ta sklonjen pobira zdaj čisto zlato,
varujmo vsi polja, planine, gore,
da v gozdu nam bistrí studenci šume.

Emilijan Pevec

PRI NAROBETU DAJEJO PREDNOST TIPIČNI DOMAČI HRANI

Gostilna Narobe je tako kot trzinska škircica in pesem Trzinka, skoraj zaščitni znak Trzina. Ko se pogovarjaš s kom, ki ni iz Trzina, pogosto slišiš: "A, to je pa tam, kjer je gostilna pri Narobetu!" Gostilno v različnih anketah že vrsto let uvrščajo med najbolj priljubljene slovenske gostilne, nekateri pa trdijo, da je sploh najstarejša dobra gostilna v našem koncu.

Kronike govorijo, da je hiša, v kateri je zdaj gostilna, stara že čez 500 let, gostilna pa je v njej vsaj 200 let. Pravijo, da hišno ime "pri Narobetu" izhaja iz tega, ker je hiša včasih stala na robu polja. Kakor koli že, njeni prvi prebivalci so se ukvarjali s kmetijstvom, kasneje pa so svojo dejavnost obogatili še s krčmarjenjem. V gostilni so se radi ustavljali vozniki voz - furmani, saj je bila že takrat znana po dobri hrani. Odlična hrana je pri Narobetu že kar tradicija, saj so ji vedno posvečali posebno pozornost. Vedno pa je bila na prvem mestu domača, slovenska hrana: pečenice, krvavice, zelje, pečenka, rebra in podobno.

Sedanja lastnica Maja Breznik se celo spominja, da so v gostilni, v prvih letih, ko je pred 40 leti prišla k Narobetu, kot na kakšnem kmečkem turizmu, stregli le z domačo, zensko hrano. Ko je zorel na primer fižol, so ponujali fižol, ko je bila zrela zelena solata, so gostom stregli zeleno solato, ko so bile kumarice, pa kumarice. V hlevu so imeli živino, piščance pa so gostje lahko celo izbirali kar v jati, ki se je še pasla na dvorišču. Nudili so v glavnem samo tisto, kar so pridelali sami. Vse jedi pa so znali skrbno in okusno pripraviti, zato so imeli med gosti vedno tudi ugledne osebnosti iz političnega, kulturnega in gospodarskega življenja. Znano je, da so včasih k Narobetu radi zahajali graščaki z jabelskega gradu, po vojni pa so se v gostilni večkrat gostili najvidnejši predstavniki takratnega javnega življenja, med gosti pa so tudi zdaj zelo pogosto številne znane osebnosti naše države.

Maja tradicijo gostilne z dobro hrano neguje naprej in tudi zdaj na prvo mesto postavlja domačo hrano. Pravi, da ji ni

nikoli uspelo prešteti, koliko specialitet ponujajo na jedilniku, saj jih je veliko, ker pa so okusi različni, je za koga specialiteta ta jed, za drugega pa druga. Pri Narobetu gostom ponujajo najbolj tipično slovensko hrano. Vsak dan spečejo ajdov in koruzni kruh, najbolj uveljavljene stalnice na jedilniku so krvavice, pečenice, obara, ajdovi žganci, sladokusem pa ponujajo še celo vrsto odličnih jedi, med drugim tudi trzinski steak. Značilno za ta steak je, da je v njem veliko zelenjave in ogromno začimb.

V zadnjem času posebno pozornost posvečajo tudi kakovostni pijači, ki sodi k jedi. Počivaljo se lahko z zelo bogato vino-leko, saj z izborom buteljčnih vin pokrivajo vsa slovenska vinorodna območja, ponudijo pa lahko tudi zelo kakovostna domača vina iz sodov: refošk s Primorske, rizing in šipon iz Štajerske in celo cvček iz Dolenjske. Kot zanimivost povejmo, da bodo v kratkem odprli vinski hram, ki bo lahko zadovoljil najzahtevnejše poznavalce slovenskih vrhunskih vin. Sin lastnice Boštjan Breznik, ki zdaj vodi gostilno, je namreč zelo dober poznavalec vin in izбору žlahtne kapljice posveča veliko pozornost.

Sploh pa je Maja vsako leto, odkar je leta 1967 prevzela gostilno obrt, poskrbela za kakšno novost ali posodobitev. Poleg gostilne zdaj pri Narobetu deluje tudi kavarna - restavracija, ki v prijetnih separejčkih gostom nudi odlične možnosti za klepet in sprostitve živcev. Gostilnska ponudba v kavarni je

zelo zanimiva, saj gostom ponujajo res pestro izbiro jedi iz morskih sadežev in zelenjave. Tam je treba poskusiti tudi katero od Narobetovih solat ali pa odlične torte in druge sladice.

Pri Narobetu se pohvalijo, da imajo zdaj vedno odprto. Strežejo od 6. ure zjutraj do polnoči, gostišče pa je ves čas odprto. Ob ponedeljkih je sicer zaprta gostilna, vendar takrat goste lahko postrežejo v restavraciji - kavarni, ob torkih pa je zaprta restavracija, odprta pa je gostilna. V gostišču imajo 5 gostilinskih prostorov, v njih pa je prostora za 120 gostov, poleg, ko je odprt še vrh, pa lahko postrežejo celo 200 gostom. Narobetova gostilna nudi tudi možnosti za prenočevanje. Imajo 8 prijetno urejenih apartmajev in sob, v katerih lahko

prenoči do 20 gostov. Ponudba gostišča Pri Narobetu je zdaj res celovita in kakovostna in lahko rečemo, da je naša gostilna ena tistih, ki v praksi najbolj učinkovito postavlja na laž pesem: "Vse manj je dobrih gostiln ...".

TRZINSKI ZREZEK

(recept za 4 osebe)

800	dag	govejega rostbiča
6	dag	slanine
10	dag	suhih sliv
10	dag	sesekljanih jabolč in hrušk
8	dag	maščobe
10	dag	korenja, kolerabe

česen, čebula, lovrov list, zelena, nekaj zrnc popra in brinjeve jagod, vejica limonja, vejica žajblja, posušene gobe, sok 1/2 limone,

1	dcl	črnega vina
1	dcl	smetane

Rostbiču odstranimo kožico. Meso pretaknemo s korenjem in malo kolerabe. Nato vse polijemo z vročo maščobo, meso opečemo na obeh straneh in dodamo slive, jabolka, hruške, jušno zelenjavo in suhe gobe. Vse skupaj počasi dušimo. Po potrebi zalivamo z govejo juho ali vodo. Dušimo skoraj 2 uri. Ko je meso mehko, ga položimo v drugo kozico. Ostalo prevremo, dodamo limonin sok, vino in smetano in nato vse spsiramo. Meso narežemo na 8 rezin in prelijemo s prelajeno omako. Zraven ponudimo kruhove cmoke ali njoke.

Dobro tek!

PRVI TEDEN DRUGAČNA ŠOLA ČETRTOŠOLCEV

V teh poznih, hladnejših, včasih megljenih oktobrskih jutrih se morda marsikdo spomni na toplo sončnih žarkov v poletnem času. Marsikaterega sedanjega četrtošolca pa misel ponese na drugi šolski dan, ko so odšli v poletno šolo v naravi na otok Krk.

Tam je v prejšnjem desetletju tedanja občina Domžale v bližini Malinske zgradila počitniški dom. Zadnja leta je bil zaprt. Na šoli smo čakali na oživilitev tega objekta in smo med tem organizirali poletno šolo v

Poleg učenja plavanja smo se domenili tudi za program dodatnih športnih aktivnosti, ki so nam popostrile dneve. Te so bile: kolesarjenje, vožnja s kanuji, jadranje, proslo polapljanje s plavalmi, masko, dihalno in potapljanje z jeklenko.

Pri pouku so otroci uporabljali delovni zvezek, ki smo ga razredniki sestavili na šoli. Iskreno napisano, nekateri otroci se ob asociaciji morja na začetku niso mogli sprijazniti s poukom. Potem pa so spoznali, da je ta pouk malce drugačen od klasičnega in da je šola v naravi nekaj drugega kot počitniška kolonija.

Dnevi so minevali po dnevnem redu, začenši z jutranjo telovadbo, ki sta jo vodili Nuša in Anita, končali pa z zabavnimi večeri okoli pod deselih zvečer. Kakovostno vodene raznovrsne zabavne večere je omogočalo tudi ozvočenje, preko katerega je otroke vsako jutro zbudila glasba. Televizije in gledanja videokaset se nismo posluževali,

ker je bilo vreme ves čas lepo in ker so otroci že tako preveč zasvojeni z gledanjem televizije. Nihče tudi ni spraševal po njej, bolj so izražali željo po branju pravljic pred spanjem.

Ves čas je potekala tudi socialna igra Skrivni prijatelj, ki je temeljila na večerini RAZVESELI NEKOČ. Ta igra je otroke zaposlovala tudi v prostem času in tako je bilo čustvo domotožja skoraj pozabljeno.

Učenje plavanja so otroci končali z osvajanje diplome Delfinček. Otroci so osvojili zastavljene cilje, bili so pridni, aktivni, noči so minile mirno (kmalu so zaspali). Z nami je bila ves čas tudi skrbna medicinska sestra Olga. Razen pikov komarjev, dveh pikov os, nekaj ježevih bodic, polotlenega kolena, vročine za en dan in bruhanja zaradi treh porcij pomlirja, pretirano politega s paradžnikovo omako pri večerji, zdravstvenih težav in nezgod ni bilo.

Pogoji za uspešno izvedbo šole v naravi so bili ves čas na naši strani:

- Sončno vreme (30°) ves teden, temperatura morja 24° C.
- Prijetni, svetli bivalni prostori, pogoji za izvedbo plavanja, pouka, športnih aktivnosti.
- Dobra hrana. Ves čas so imeli otroci na voljo neomejene količine čaja ali soka.
- Prijazno osebje v domu in strokovnost kadra Lešja & Leštan.

Podjetje je organiziralo tudi avtobusni prevoz, skrben voznik je za pol s poslanikom potreboval štiri ure, saj se je ves čas držal predpisane hitrosti. Na šolsko dvorišče smo se vrnili 8. 9. 1997, točno ob napovedani uri, kjer so otroke pričakali starši. Dogodki so fotografirani in v šoli so pripravili razstavo. Še vedno pa imamo tudi nekaj pozabljenih predmetov (kopalna brisača, spodnje hlače, natikači).

Za prijetne dneve petlinštridesetih otrok je skrbelo šest plavalnih učiteljev, dve razredničarki, kuharja in medicinska sestra. Še največ problemov sem imela z urejanjem skupinskega dovoljenja staršev za prehod njihovih otrok čez državno mejo. Tam pa niso rekli nič.

Marla Repanšek

naravi v slovenskem Primorju, kjer pa vreme in morje v septembru nista tako ugodna kot na otoku. V začetku tega koledarskega leta je bil objekt zaupan podjetju Leštan & Leštan, ki je na šolo poslalo svojo ponudbo. Na roditeljskem sestanku so vsi starši "lanskih" tretješolcev prijavili svoje otroke k tej dodatni razširjeni dejavnosti Osnovne šole Trzin. Seznanili so se tudi s cilji in nalogami letne šole v naravi, ki so:

- Plavanje je večšina življenjskega pomena. Letna šola v naravi mora zagotoviti takšno znanje plavanja, da se bo otrok v vodi počutil zanesljivo in bo sposoben preplavati tudi večje razdalje. Otroci izpolnjujejo tehnike plavanja.
- Šola v naravi je posebna oblika šolskega dela s poudarkom na opazovanju, spoznavanju, ponavljanju učne snovi po načelu začelnega naravoslovja.
- Je celodnevna šola, saj traja 24 ur.
- Razredne skupnosti se preselijo v novo okolje in otroci razvijajo pozitivne osebnostne lastnosti, medrazredna spoznanja.
- Učitelj spozna lastnosti učencev, ki jih pri pouku težko odkrije.
- Učenci se navajajo na samostojnost, razvijajo delovno vzgojo: postavljanje postelj, urejanje bivalnih prostorov, svojih oblačil, potrebščin, ravnanje z denarjem.
- Šola v naravi prispeva k srečnejšemu otroštvu in lepim spominom na OŠ.

SERVIS KOLES RAKUN

Trzin, Za hribom 11/B

Tel.: 061/714-374

Popravila in servisiranje vseh vrst koles.

Delovni čas: ponedeljek - petek

od 16.30. do 20. ure.

ZNAK OSNOVNE ŠOLE TRZIN

Kar nekaj časa je že minilo od ravnateljjeve ideje, da bi imela naša šola svoj znak. Predlagala sem, naj učenci pri likovnem pouku narišejo nekaj idejnih skic. Fantazija učencev je bila brezmejna. Na skicah so bili narisani razni športni rekviziti, pajaci, maskote, avtomobili, motorji, sekire in druge, otrokom zanimive stvari. Ideje smo za nekaj časa opustili, lani pa je ponovno pokukala na dan. Tokrat sem se stvari lotila resno. Prve osnutke znaka sem narisala na karo papir. Kasneje sem uporabljala paus papir zaradi podobnih variant in izpeljav znaka. Z nekaterimi učitelji smo nato izbrali najprimernejšega. Do zaključne podobe pa je bilo še nekaj postopkov. Kolegica Vanja je znak obdelala računalniško, komercialno podobo pa mu je dal gospod Dekleva.

Še beseda o vsebini znaka. Na hitro bi lahko dejala, da znak predstavlja otroka v prostoru, nad katerim se v loku vije ime šole. Za tiste, ki imajo več fantazije pa takole: osnovna ploskev, narisana v perspektivi, pomeni čas. Čas je vezan na prostor, ki ga predstavlja krog. Prostor in čas sta povezana s črko "T", kar predstavlja Trzin v prosoru in času. Krog in črka "T" kot celota predstavljata otroka z razprtimi rokami, kar da misliti na seznanjanje otroka s prostorom in časom. Torej gre za dejavnosti, ki otroka seznanja z vsebino prostora in časa - znanjem. Zelena barva predstavlja začetek pomladi oziroma začetek šolanja in ekološko osveščenosti.

Nena Prhavic-Šipič

NEVSILJIVA, KAKOVOSTNA POT DO ZNANJA ANGLEŠČINE

Kolikor jezikov znaš, toliko veljaš! Tako so govorili včasih, zdaj, ko svet postaja vse manjši, pa to velja še toliko bolj. Eden od tujih jezikov, ki postaja vse bolj del sodobnega življenja, je angleščina, saj se z njo srečujemo praktično že na vsakem koraku.

Strokovnjaki ugotavljajo, da je koristno, če z učenjem tujih jezikov začnemo že v predšolskem času, za učenje pa ni prepozno tudi v zrelih letih. Zdaj ljudje precej več polujemo, imamo precej več poslovnih in drugačnih srečanj s tujci, zanimivo pa je tudi gledati filme brez branja podnapisov ali branje kake knjige v originalu.

Ni čudno, da je vse več šol za učenje tujih jezikov in tečajev. Vendar niso vse šole enako dobre in učinkovite.

Center Dude ponuja več

V Domžalah, v poslovnih prostorih tovarne Toko na Slamnikarski 1, so pred kratkim odprli Center za tuje jezike Dude, kjer učenci z gotovostjo lahko računajo na kakovostno učenje angleščine in uspeh.

Profesorji, ki poučujejo v centru, imajo dolgoletne izkušnje poučevanja tako doma kot v tujini, dva izmed profesorjev pa sta sploh iz Velike Britanije. Poučevanje poteka po najnovejši in trenutno najuspešnejši metodi poučevanja po svetu, to je "lexical approach". Rezultat le metode je, da se udeleženci tako rekoč sprosti učijo jezik v takšni obliki, kot se v resnici govori, ter uporabljajo jezik na stopnji, ki je zelo blizu t.i. "native speaker" govora.

Pestra izbira tečajev

V tem šolskem letu so se v Centru Dude posvetili le poučevanju angleščine. Na razpolago so tečaji za predšolske ter šolske otroke, srednješolce ter odrasle, za tretje življenjsko obdobje, splošne ter poslovne konverzacije, intenzivni tečaji slovnice, tečaji za pisanje poslovnih pism ter pisanje spisov ter esejev za maturante. Poleg naštetih tečajev imajo tudi druge oblike učenja skozi druženja, kot so dramski ter planinski krožek in urice klepeta v angleščini za otroke in mladostnike.

Z vsemi udeleženci tečajev predhodno opravijo razgovor, za točno uvrstitev v ustrezno skupino pa udeleženci opravijo še uvrstitveni test. Učenci so razvrščeni v majhne skupine, v katerih imajo učitelji precej več možnosti za posvečanje posameznemu učencu, po izbiri pa se učenci lahko odločajo za jutranje, popoldanske in večerne skupine. Po uspešno zaključenem tečaju prejmejo potrdilo centra o zaključenem stopnji, po končani peti in šesti stopnji pa udeleženci lahko opravijo mednarodne izpise.

Poudarek na družabnosti in sproščenosti

V centru Dude poudarjajo, da niso le center za poučevanje. Želijo biti nekaj več! Želijo, da bi bil njihov center kraj, kjer se shajajo otroci, mladostniki in mladi po srcu, ki jim dobra družba in znanje nekaj pomenijo. Že sam center je prijetno urejen, saj je vse v šolskem stilu. V njihovih prostorih in učilnicah je čutili domačnost, prijazni učitelji pa poskrbijo,

da se tečajniki počutijo tako, kot bi bili na obisku pri starih znancih. Poskrbeli so celo za planinski krožek, v katerem ob spremstvu staršev hodijo na planinske izlete, dramski krožek in ure klepetanja. V vseh teh krožkih pogovor seveda ves čas poteka v angleščini.

Med bogato izbiro programov lahko praktično vsak najde kaj po svojem okusu. Cene tečajev v centru Dude so konkurenčne, možno pa je tudi obročno plačevanje.

Vse dodatne informacije lahko dobite osebno v centru Dude ali pa po telefonu št.: 716-913.

KULTURNI DAN V GROHARJEVI HIŠI NA SORICI

Na šoli izvajamo tudi naravoslovne in kulturne dni. Učitelji si prizadevamo, da bi bili ti dnevi čim bolj zanimivi, raznoliki in blizu otroškemu razumevanju in doživljanju.

Letos smo se učiteljice razredne stopnje odločile, da en kulturni dan namenimo obisku Groharjeve domačije na Sorici. Slikar Ivan Grohar nam je zapustil nesmrtni spomin v svojih slikah. Našli so se ljudje, ki so z veliko vztrajnostjo zbrali in restavrirali njegovo zapuščeno ter jo razstavili v hiši, kjer je nekoč živel. Tam pripravljajo tudi občasne razstave. V kletnih prostorih je na ogled etnografska zbirka, ki pripoveduje o času in ljudeh, ki so nekdaj živeli na tamkajšnji osamljeni in tihi gorski planoti in trdo delali za vsakdanji kruh.

Skozi vse šolsko leto v hiši polekajo glasbene in likovne delavnice, ki jih uspešno vodi gospod Miro Kačar.

Učenci so se zbrali v svetli glasbeni sobi, ki je opremljena z ritmičnimi instrumenti, zvenci, ploščicami različnih višin, melafonij, ksiofonij. Ob mentorstvu g. Kačarja po uri in pol vsi učenci navdušeno znajo zapeti novo pesem in jo spremljali z ritmično in melodično spremljavo.

Po malici učenci odidejo v likovno delavnico, kjer jih g. Kačar uvaja v svet barv, senčenja in risanja predmetov.

Vsak učenec je narisal rožo na dopisnico, jo opremil z znakom in naslovom in pošljal jo je že naslednji dan vrge v domači nabiralnik.

Učenci so vse dopoldne aktivno ustvarjali, kar je še en dokaz, da se da koristna znanja

pridobiti tudi zunaj šolskih prostorov. Na nevsiljiv način otroci spoznavajo kulturno prednikov, nove kraje in ljudi v svoji domovini, ki se kiti z lepoto narave in kulture.

Božena Opara

Vtisi učencev:

Najbolj všeč mi je bilo, kako je gospod risal rože. Narisal jih je tako, da je najprej narisal krog, v sredino kroga je narisal črto, na črto tri pike. Prvi piki je rekel šola, drugi trgovina in tretji banka. Nato je narisal četrto piko na krogu. Imenoval jo je hiša. Povezal je hišo in šolo, hišo in trgovino, nazadnje pa še hišo in banko. Na krogu je dodal še cvelne liste. Tako je nastal cvel.

Luka Ceglar 3.b

V Groharjevi hiši mi je bilo zelo všeč. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo igrali na instrumente. V Groharjevi hiši sem se naučila risati cvel in vrtnico. Groharjeva hiša stoji na Sorici. Ivan Grohar je bil zelo znan slovenski slikar. V Groharjevi hiši sem videla tudi veliko starih stvari. Gospod, ki sedaj živi v Groharjevi hiši, je bil z nami zelo priazen.

Eva Mioč 3.b

Ob pol osmih smo se zbrali pred šolo in odšli na pot. Pot je bila kar dolga, peljali smo se skozi Mengeš, Zbilje, Školjo Loko, Železnike in prispeli v Sorico. Med potjo smo videli spomenik Ivana Groharja. Ivan Grohar je bil slikar in glasbenik. Na glasbila ni igral, ampak je dobro pel. Nekaj časa smo se še vozili. Prispeli smo na kraj, kjer stoji njegova rojstna hiša. Sprejel nas je gospod, ki je slikar in glasbenik. Odšli smo v glasbeno sobo. V začetku smo igrali na lasne instrumente, pozneje na mala glasbila. Tudi jaz sem igrala na glasbilo. Ko smo imeli konec glasbene ure, smo odšli v jedilnico, kjer smo pomicali. Po malici smo odšli v likovno delavnico. V likovni delavnici nam je gospod pokazal, kako se nariše iwanjščico in vrtnico. Ogledali smo si razstavljene slike. V kleti smo videli predmete, ki so jih uporabljali v teh krajih v starih časih. Ko smo si vse ogledali, smo skupaj z učiteljicami odšli na avtobus in se odpeljali v Trzin.

Lara Zupan 3.b

V Groharjevi hiši je bilo zelo lepo. Videl sem nove instrumente, velike in majhne slike. V kleti smo videli smuč. Izlet je bil zelo lep.

Luka Stražar 3.b

TRGOVINI:

Trzin,
Kidričeva ul. 12,
☎: 711 - 499
Mengeška ul. 9,
☎: 711 - 061

vabi v oktobru
Trzince k
nakupom po
ugodnih cenah:

sir ementalec	1.131,70 SIT /kg
salama domača "Čadež"	1.851,30 SIT /kg
keksi Jafa, pomarančni 135g	180,20 SIT /kos
čokolada Milka 100 g (vsi okusi)	115,00 SIT /kos
kava mleta Bar 100 g	180,00 SIT /kos
sok pomarančni 1l Pfaner 50%	136,10 SIT /kos
pivo Union grand 0,5 st.	114,00 SIT /stek.
vino Dar jeseni, belo 1l	150,00 SIT /stek.
hrana za pse Darling 1.200g	236,00 SIT /kos
toaletni papir Rolce 10/1	308,60 SIT /zavitek
prašek pralni Ava 2,8 kg	739,30 SIT /kos

AKCIJA VELJA DO PRODAJE ZALOGI

Priljubljen različne narezke po naročilu!
v trgovini na Mengeški 9: diskontne cene pijač,
olja, sladkorja!

Se priporočamo.

VESTIČKE IZPOD ŽAROMETOV

V septembrski številki Odseva smo vam obljubili pri vseh svetnikih in celo z našim trzinskim zavzornikom sv. Florijanom, da bomo odigrali Shakesperio v Trzinu. In kaj se je zgodilo, da se ni zgodila predstava? Eden izmed igralcev je zanalašč, da, drage dame in gospodje, zanalašč dobil pljučnico. Nezaslišano!

Drugemu pa se je tako zamerila lasna noga, da si jo je, kakopak, tudi zanalašč poškodoval.

Vendar predstava bo v kralkem, če bo Bog dal, da bo vreme zdržalo, le datum moramo še določiti. Držite pesti!

Seveda pa mi v tem času nismo držali križem rok in dremuckali ter se naslajali na dokaj zanimivim podatkom, da si je našo klovnijsko ogledalo širom po Sloveniji in

malo čez (mejo) več kot 3000 (tritisoč) gledalcev.

Lepo število, moje dame in gospodje, ni kaj. Mogoče poznate TV oddajo na POP TV, ki jo vodi gospod Jonas Ž., z naslovom Brez zapor? Kakorkoli že, v eni od Jonasovih oddaj bomo sodelovali tudi mi. Z organizatorjem na POP TV-ju gospodom Samom Žerdinom smo se dogovorili za snemanje 14. 10. 1997. Lahko vam povem samo to, da vas, če boste oddajo slučajno gledali, ne bomo utrujali s celotno predstavo, ampak bo to le delček - performens, kot se to učenoreče, tistega, kar trenulno delamo.

Vendar to še zdaleč ni vse, kar bomo počeli. Marko Crnkovič je prevedel od malo oddšikane francoske pisateljice roman z naslovom - Svinjanje - in le kdo, mislite, da bi lahko

prav tako s performansom sodeloval v Cankarjevem domu na promociji le-te Svinjanje. Bravo, bravo! Uganili ste! Neverjetno! Seveda mi, teater Cizamo, kdo drug. O Impro ligi pa bolje da molčim. Sestanka o Ligi se nisem udeležil, mea culpa, ampak z olajševalno okoliščino, bil sem zadržan, tako da se bom z gospo Alenko Ogrin, organizatorko impro lige, moral dobiti čim prej.

Sedaj pa prosim, drage dame in gospodje, da to, kar bom napisal sedaj, zelo pozorno preberete. Za novo predstavo, ki jo bomo začeli delati, potrebujemo veliko glasbenih instrumentov (lahko so stari, tudi že malo polomljeni, le da od sebe dajejo zvok). Instrumente nam lahko poklonite (ne bomo hudi), lahko nam jih posodite ali pa v najslabšem možnem primeru, za majhen denar, prodate. Hvala lepa.

In to je za oktober tudi vse. In kot vedno za vse vas, ki ste se prebili do konca tega članka: lep gledališki pozdrav!

Jože Štih

Trgovato Koper

TRGOVINA BURNIK

Mengeš - Prešernova 3
telefon / fax: 061 737 785

AKCIJA "JESEN 97"

Skuter PIAGGIO TYPHOON + darilo ALARM	359.700,00 SIT
Motorna žaga PARTNER 370	33.600,00 SIT
Motorna žaga HUSQVARNA 61 FF	71.064,00 SIT
(vsak kupec dobi darilo = 1 liter olje TWO STRO.)	
Črpalka za pretok vode ROVER	10.920,00 SIT
Obrezovalac HUSQVARNA HONDO	29.800,00 SIT
Motokultivator UNO 5 S	199.815,00 SIT
Polnilci akumulatorja ISKRA in BOSCH	od 5.607,00 SIT dalje
Brisalci TRICO	od 1.194,00 SIT dalje
Dodatne stropne luči HELLA in SATURNUS	od 1.568,40 SIT dalje

Poleg navedenega vam nudimo tudi akumulatorje **FIAMM** - 2-letna garancija; avtoplašče za osebni in tovarni program **SAVA**, **PNEUMANT** in **ROADSTONE**; antifriz **MTA**; snežne verige **WEISSENFELS**; kolesa **ATALA** in **KASTLE**; električno orodje **FELISATTI**; agregati za pranje **LAVER WASH**; tovarne priklovice **TPV**; prtižalniki **FAPA**; olja in maziva **CASTROL**, **ELF**, **VALVOLINE**, **PETROL**, **OMV**, **RSL**, **MOBIL**; okrasni pokrovi koles **G3**; volani **LUISI**; svetlobna oprema **SATURNUS**, **HELLA**, **CARELLO**, **VALEO**; avtoakustika **CLARION**; žarnice **PHILIPS** in **ISKRA**; avtokozmetiko, dodatno opremo za vozila in rezervne dele za osebna vozila **GOLF**, **RENAULT**, **ZASTAVA**, **LADA**, **ŠKODA** in druga in tovarna vozila **TAM**, **IVECO**, **ZASTAVA** in druga.

Trgovina je odprta od ponedeljka do petka od 8^h do 19^h,
ob sobotah od 8^h-12^h.

Vse vrste materiala lahko kupite z gotovino, 1+5 čeki ali kreditom brez pologa.

Obiščite nas in se sami prepričajte o naši ponudbi.

Se priporoča

TRGOVINA BURNIK

Pa še to:

Za tradicionalno Miklavževanje, ki bo v dvorani KUD Trzin 5. 12., otroci že pridno vadijo novo igrice, ki jo bodo zaigrali ob tej priložnosti.

* **Ali ste vedeli?** *
* Scolopax minor velja za najpočasnejšega *
* ptiča, saj doseže hitrost manj kot 10 km/h *
* (običajni ptiči okoli 40 km/h) *
* Na Mount Everestu so v južni steni na *
* višini 8000 metrov našli zmrznjene mrtve *
* orle. Za plice selivke je Himalaja velika *
* prepreka med Tibetom in Severnoindi- *
* skim nižavjem. *

ALEKSANDER NADJ - RAD BI SE POMERIL S KASPAROVIM

Kot vsi dvanaestletniki hodi tudi ALEKSANDER NADJ v osnovno šolo. Obiskuje šesti razred v OŠ Trzin. Pa vendar Aleksander ni čisto običajen fantič. Poleg kopice izvenšolskih dejavnosti goji tudi veliko ljubezen do šaha. Pri tem, ne tako pogosto športu mladih deklet in fantov, se lahko pohvali z zavirljivimi uspehi. Čeprav je Aleksander drugače kar precej zaseden, si je za naš klepet z veseljem vzel nekaj časa.

Aleksander Nadj

Aleksander, kdo te je navdušil za šah? Predvsem oči.

Tvoj oče igra šah?

Ja. Vendar ni nikoli tekmoval. Šah mi je približal kot

neko novo igro. Najprej me je nekakrat premagal, da sem dobil veselje do igranja. Zdaj zmagujem jaz.

Koliko pa si bil star, ko si začel igrati? Pet let.

Kako usklajuješ šolo in šah?

Sicer je malo bolj naporno kot za sošolce, ki niso tako obremenjeni, drugače pa je "vredno". Kadar imam prvenstvo, me tovaršice ne sprašujejo.

Kaj pa imaš raje, šah ali šolo? Ha, ha. Šah.

Ali igraš kdaj s sošolci? Bolj malo.

Ali je šah zahtevna igra?

Kakor za koga. Meni ni. Včasih je malo naporna.

Katera je tvoja najdaljša šahovska partija?

Najdaljša šahovska partija je bila na evropskem prvenstvu v Tallinu, ki je trajala sedem ur. Med igro ne mislim na čas, ki teče hitreje kot ponavadi.

O čem razmišljaš med igro?

Med igro se koncentriram in gledam v desko.

Kot drugouvršteni na državnem prvenstvu si je Aleksander prilgal vstopnico za evropsko prvenstvo v Estoniji. Kako ti je bilo všeč v Tallinu?

Glede okolja in postrežbe ni bilo ravno najbolje. Živeli smo v študentskem domu, kjer so bile sobe zelo zanemarjene, pa tudi hrana je bila grozna. Z mano je šel oči in sicer kot uradni predstavnik Slovenije.

Ali si član kakšnega šahovskega kluba?

Sem član šahovskega društva Napredek Domžale, ki je tudi moj sponzor in obvešča očeta o turnirjih. Moj oče je moja glavna pomoč pri prijavah na šahovske turnirje. Ker sem član ŠD Napredek Domžale, moram obvezno igrati v ligi, kjer sem drugokategorijski. Igram drugo-mladinsko desko, kar pomeni, da se borim s sebi enakimi nasprotniki (starostno). ŠD Napredek je v prvi slovenski šahovski ligi.

Zakaj misliš, da šah uvrščamo k športu?

Saj šah ni samo šport. Je tudi ene vrste umetnost. Je bolj.

Kaj moraš imeti, da postaneš dober šahist?

Vse je odvisno od talenta in veselja. Pomemben pa je tudi trener in nekdo, ki te vzpodbuja in ti igranje omogoča.

Aleksander je uspešno zaključil tudi triletno šahovsko šolo

Imam celo knjižnico priročnikov in knjig o šahu, ki mi pomagajo pri memoriranju kombinacij, knjig s parljami, knjig s teorijo šaha. V veliko pomoč mi je tudi računalnik. Poleg očja je moj nasprotnik za trening doma. Je tudi druga stvar, ki me zelo veseli. Veliko vem o računalniških. Poznam skoraj vse programske jezike.

Pridružil se nam je tudi Aleksandrov oče, ki nama je povedal, da je v tej sezoni Aleksander dosegel svoj vrhunec. Bil je najboljši, do sedaj je v šestih mesecih oziroma v eni šahovski sezoni odigral 355 partij. Manjka mu le še 1. mesto. Nedvomno bo tudi to še prišlo.

Aleksander, ali imaš kakšnega vzornika

Polina Urša

med šahisti?

Veliko jih je. recimo Karpov, Kasparov, Ivančuk, Korčnoj, Anand, ... Pa še kakšnega bi lahko našel.

S katerim od teh bi se pa najraje pomeril?

Najraje bi se pomeril s Kasparovim, Anandom pa Korčnojem.

ln že nama je navdušeno kazal svojo največjo dragoceno - avtograme šahovskih velemejstrov.

Ali boš s šahom nadaljeval?

Ja, bom videl, kako me bo še veselilo. Zraven pa imam še druge aktivnosti: tenis, karate, streljanje, košarko, nogomet. Lani sem bil na državnem prvenstvu v karateju tretji v srednji kategoriji. Mogoče bom šel še enkrat v šahovsko šolo. Če pa bom na turnirjih za prvo kategorijo med prvimi tremi, bom od takrat naprej prvokategornik.

Mojca Senica
Urša Mandeljc

LEP USPEH ALEKSANDRA NADJA

4. državno prvenstvo v pospešenem šahu 2 x 30 minut za dekleta in fantje od 12 do 14 let je bilo 13. in 14. septembra v Novem mestu. Na njem sta sodelovala tudi najboljša mlada šahista OŠ Trzin Aleksander Nadj in Žiga Bobnar. Med fanti do 12 let je v 9 krogih med 59 šahista Aleksander Nadj s 6,5 točk zasedel zelo dobro 3. mesto. Žiga Bobnar je imel težje delo, saj je dve leti mlajši, vendar je v isti konkurenci s štirimi točkami zasedel solidno 39. mesto. Na žalost v ostalih starostnih skupinah nismo imeli svojih predstavnikov.

Najboljši mladi šahisti v vseh starostnih skupinah so si z zmago na državnem prvenstvu v pospešenem šahu (2 x 30 min) zagotovili udeležbo na svetovnem prvenstvu, ki bo prihodnje leto od 4. do 8. februarja v Parizu (Eurodisneyland).

Vladimir Nadj
šahovski mentor na OS Trzin

PRVA VELIKA ZMAGA STAREJSIH TRZINSKIH ŠAHISTOV

Šahovska sekcija za starejše šahovske rekreativce je končno začela delovati. Začela je v četrtek, 2. 10. 1997, v prostorih KS Trzin. Ustanovitev sekcije lahko štejemo za prvo zmago trzinskih šahistov. Športnemu društvu Trzin je končno uspelo zbuditi dobre trzinske šahiste in jih prepričati, da pride njihovo znanje šaha najbolj do izraza v družbi drugih šahistov in se tako lahko tudi še kaj naučijo.

Pozivamo vse ostale šahiste, ki se nam še niso pridružili, naj pridejo v naše vrste. To lahko naredijo vsak četrtek ob 18. uri v prostorih, kjer je sedež krajevne skupnosti Trzin (Mengeška 9). Med drugim vam obljubljamo tudi dobro šahovsko igro.

V.N.

NOVICE SPORTNEGA DRUŠTVA TRZIN

Igor Kralj, predsednik ŠD Trzin nam je povedal, da so se v oktobru začeli krožki v Osnovni šoli in sicer:

* ponedeljek:	košarka	(moški)	od 20.30 do 22.00
* torek:	nogomet	(moški)	od 20.30 do 22.00
* sreda:	aerobika	(ženske)	od 19.00 do 20.30
* četrtek:	odbojka	(mešano)	od 19.00 do 20.30

Poudaril je, da se vsak krajan, ki ga rekreacija te vrste zanima, še vedno lahko vključi v katerikoli krožek.

Zdaj se v ŠD Trzin dogaja veliko novih stvari. Med drugim dopolnjujejo tudi statut društva, kar bo članom prineslo dodatne ugodnosti. Društvo pa bo lahko med drugim organiziralo tudi športne prireditve s hrano in pijačo. V društvu so se odločili tudi za spremembo žiga in spoznavnega znaka.

V oktobru bo društvo organiziralo kosan-jev dan v vrtcu Žabica, v nedeljo, 12.10.1997, pa so v telovadnici OŠ Trzin

pripravili nogometni turnir trojic. Sodelovalo je šest ekip. O turnirju bomo izčrpnje poročali v naslednji številki Odseva.

Že zdaj potekajo tudi priprave na smučarsko sezono v Dolgi dolini ter na miklavževanje in novoletno zabavo za otroke iz vrtca Žabica. Za konec naj še napišemo, da v ŠD Trzin že pripravljajo program za leto 1998. Pričakujejo, da ga bodo lahko predstavili do konca novembra.

Vsak, ki ima zanimive ideje za še večjo udeležbo v športnem življenju Trzinčanov, naj pokliče Igorja na tel. 712-103.

Nuša Mašan

2. MEMORIAL MARJANA MUŠIČA JE LEPO USPEL

Na strelskem tekmovanju za Prehodni pokal Marjana Mušiča v prostorih SD Trzin se je v prijetnem vzdušju od 1. 10. do 3. 10. pomerilo 31 članov (osebe starejše od 20 let). Finale je bilo v petek. Že drugič zapored je zmagal Darko Pirc. Če mu to uspe še naslednje leto, bo prehodni pokal ostal njegov. Kosmač Aleš je za malo zgrešil prvo mesto, saj je v polfinalu vodil Edi Jerak je v primerjavi z lanskim letom zdrsnil za eno mesto. Bralovž Matjaž je zasedel nevhvalno četrto mesto, Jemc Nataša pa uspešno brani uvrstitev nezh-jšega spola v finalu.

1. Pirc Darko
2. Kosmač Aleš
3. Jerak Edi
4. Bralovž Matjaž
5. Jemc Nataša

Pionirji so tekmovali en teden prej. Poleg petih že včlanjenih strelcev so v SD odkrili še pet perspektivnih, in upajo, da bodo za novo mladinsko ekipo ostali vsaj trije od desetih, saj je prehod od pionirjev k mladincem navadno precej težaven. Prva tri mesta so osvojili:

1. Pance Anže
2. Paternos Denis
3. Jakša Tilen

Viktorija Pečnik Oblak

BUČA VELIKANKA

Na vrtu gospe Burger ob Jemčevi cesti se je v začetku septembra razbohotila MAJHNA skupina izjemno VELIKIH jedilnih bučk. Prav zanimive so, kajne.

Hkrati z objavo pa se opravičujemo, ker slike zaradi obilice gradiva nismo mogli objaviti že v septembrski številki Odseva.

OKTOBER — VINOTOK

Sonce v gorice razsipa zlatá,
grozdje se s trte prepolne smehlja.
Črček o vinski dobroti drobi,
kdor ne verjameš mu, vina ne pij!

(Iz pratike Vodnikov družbe)

Če vinotoka mraz in burja brijeta, bo prosinca in svečana ljubo sonce sijalo.

Če z dežnikom Urša (21. oktober) pride, zima vlaga ne uide.
Dan Uršule si zelje z zelnika spravi, da ti ga vreme Simona in Jude (28. oktobra) v nič ne pripravi.
Simon in Juda se s snegom prebudita.

(Slov. vremenski pregovori)

Vinotok — Najstarejše ime za ta mesec, kot je bilo zapisano l. 1466, je listognoj. Toda Trubar je že l. 1557 zamenjal to ime za kozoprsk, ki je bilo sprva zapisano za mesec november. Tako ima tudi že drugi zapis iz l. 1576 ime kozoprsk za oktober. Danes nam je pomen tega imena nepoznan, čeprav je pomen imena že razložen v sami besedi. Kozoprsk je čas, ko se koze

prskajo, kar je danes bolj poznano pod besedami pojati se, goniti se. Pomislili moramo, da je bila koza v tistih stoletjih, v slarem, primitivnem gospodarslu velikega pomena. Vendar se to ime ni obdržalo, menda je bilo preveč vulgarno. V l. i. pratikarski pravdi, v drugi polovici 19. stol., so nekateri odločno zahtevali, da se lo ime odstrani iz slovenskih koledarjev. V Novicah zasledimo že 10. 10. 1847, za tem pa v Celških Novicah l. 1848 novo ime vinotok, kar uporabljamo še danes. To ime je razumljivo pač vsakomur, saj spominja na točenje vina, pa tudi vinske gorice, na bratev ali trgateg. V Literarni pratiki za l. 1914, katero je grafično lepšal Henrik Smrekar, je Oton Župančič za mesec vinotok zložil naslednjo pesem:

In človek vedel ni ne kod ne kam,
pa ga pripelje Bog pred vinski hram;
visokih ciljev mu navdahne sod -
in človek vedel ni ne kam ne kod.

Na slovenskem štajerskem imajo za ta mesec še precej ljudskih imen kakor: vinec, vinšček, moštnik, bratvin; imena, ki so vsa v zvezi z vinom.

NOVICE IZ PD ONGER:

Triglav je simbol slovenstva in v zadnjem času številni Slovenci menijo, da je že kar njihova moralna obveza, da se povzpnejo na očaka naših vrhov. Severna stena Triglava pa je že od nekdaj simbol trdoživosti in sposobnosti naših ljudi. V njej so se kalili številni slovenski alpinisti, s svojimi vzponi so v prvem obdobju tekmovali z Nemci in skušali steni dati slovenski pečat. Stena je še zdaj simbol za slovenske alpiniste in vsak, ki se je sposoben prebiti skozi njene pasti, plošče, previse in kamine, si zasluži priznanje. Pred kratkim je to uspelo dvema, ne več tako mladima Trzincema, Belki in Marjanu Končina. Oba sta sicer zagrizena planinca in tako rekoč dva od nosilnih stebrov PD Onger Trzin - Marjan je že vrsto let načelnik markacijskega odseka, Belka pa zadnja leta skrbi za drušveno blagajno, vendar se z alpinizmom do svojega 56. leta nista ukvarja. Zaslužita si res iskrene čestitke!

NAJINA ŽELJA SE JE IZPOLNILA!

Spoštujem in občudujem gore in uživam v njihovem okrilju. Pred leti se mi je na neki zavihni zahtevni poti ulrnila misel in želja, da bi nekoč lahko šla po Slovenski smeri na Triglav. Željo sem zaupala možu Marjanu, ta pa jo je prenesel našemu planinskemu vodniku Sandiju. Ta mi je nato nekega dne dejal: "Ko bosta z Marjanom imela dovolj izkušenj, vaju bom morda res peljal po Slovenski smeri."

Pred letom ali dvema so se naši planinci odpravili v Severno steno Triglava. Sandi je povabil ljudi naju,

Marjan Končina

vendar sva čutila, da še nisva dovolj izkušena za tako zahteven podvig in sva raje pustila času še malo časa. Z možem sva, kol že prej, večino koncev lednov preživljala v hribih in si na zahtevnih poteh

skupaj s člani našega društva nabirala izkušnje. Želja po vzponu po Slovenski smeri pa ni bila pozabljena. Na zahtevnih poteh v Dolomitih, med vzponom na Monte Civetto (3220 m) in Monte Pelmo

(3168 m) sva nabrala dodatne izkušnje in začutila, da se zdaj lahko odpraviva v severno triglavsko steno.

Ko smo se pred dnevi vračali z Mrzle gore, nama je Sandi rekel: "Če bo vreme, gremo drugi teden v Steno!" Nič več nisva omahovala in z veseljem sva se odzvala povabilu. 31.8.1997 smo se ob pol peti uri jutraj res odpeljali iz Trzina proti lepi in mogočni steni našega očaka.

Še v temi smo prispeli v Vrata in ko smo se odpravili proti vstopu v steno, se je rodilo čudovito, sveže, poletno jutro. Po uri hoje smo prispeli do vstopa v steno. Pripravili smo opremo in še zadnjič globoko vdihnila ter z izdihom pregnali vse dvome in bojazni. Seveda se v steno nismo odpravili kot kakšni zaletavi mladci, temveč v navezi in upoštevanje vse varovalne ukrepe.

Prvi raztečaj smeri, 20-metrsko steno, smo preplezali s pravim zanosom in užitkom. Smer nas je nato vodila po kaminih in strmih žlebovih in prispeli smo do 100 metrske Belih plati. Preplezali smo jih po razčlenjenem žlebu in se znašli pod nekoliko bolj položnim terenom, ki nas je pripeljal do Bučarjeve stene. V vpisno knjigo, ki se nahaja pod to steno, smo se vpisali. Sandi nama je s tem, ko naju je pohvalil, da dobro, predvsem pa varno napredujemo, dal nov zanos. Ponovno smo se spoprijeli s plezanjem v kaminih in žlebovih in tako dospeli do Škrbinice, ki je

Belka Končina

nekako na polovici smeri. Vendar ni bilo volje za počitek. Veselje in užitek sta nas gnala naprej preko Zlatorogovih polic, od koder smo vstopili v Slovensko grapo. Tu smo prečkali zaplate snega in nato dožveli kamniti dež. Kamenčki so kot težke kaplje odskakovali od skal in naših čelad. Vendar ni bilo hujšega.

Na vrhu stene smo po štirih urah in 15 minutah priplezali po Prevcem izstopu, lako kot pred mnogimi desetletji naši prvi alpinisti, ki so osvojili steno. Veseli in ponosni smo si čestitali za lepo in uspešno plezanje ter hkrati veselo komentirali dodatni uspeh, saj smo steno preplezali v zelo kratkem času. V dolino smo se vrnili po Tominkovi poti.

Še zdaj težko verjamem, da nama je uspelo. Vse skupaj se mi zdi kot lep sen. Čeprav nisem več mladenka, ampak dama v zrelih letih oziroma po domače upokojenka, se mi je želja izpolnila.

Aleksander Cicero

Preplezala sem severno triglavsko steno in s tem svoje življenje obogatila z novim nepozabnim doživetjem. Z možem se za to želiva še enkrat zahvaliti Sandiju za varno in strokovno vodenje, saj nama je omogočil eno najinih najlepših in nepozabnih doživetij.

Marjan in Belka Končina

V gore hodim, ker se jih bojim; zmaga nad strahom je ena največjih človeških želja.

(Walter Bonatti)

CERKEV V TRZINU ŽIVI

V nedeljo, 28.09.1997, smo v Trzinu praznovali žegnansko nedeljo. Gospod župnik Pavel Krt je zelo pohvalil juljanje pritrkavanje in pelje trzinskih pevcev, ki so to praznično nedeljo polepšali marsikateremu Trzinu. Slovesnemu bogoslužju je prisostvovalo zelo veliko ljudi iz Trzina in tudi iz bližnjih krajev.

Gospod župnik je poudaril, da cerkev niso samo zidovi, so tudi ljudje, ki živijo v lari, zato je pomembno, da tudi sami poskrbimo ne samo za izgled cerkve in njene okolice, ampak tudi za celotno območje, na katerem živimo. Sama notranjost cerkve je dokaj ohranjena, le orgle je načel zob časa in jih bo verjetno potrebno zamenjati. Tudi zunanja obloga cerkve je že začela cveteti, zato bo potrebno razmisliti o prenovi.

Nuša Mašan

ZA PRIJETNEJŠE POČUTJE NA SEDEŽU KS

Sedanje vodstvo krajevne skupnosti si že ves čas prizadeva, da KS ne bi bila odtujena Trzincem. Predsednik sveta KS Tone Ipavec, ki ga kljub njegovemu nasprotnovanju že ves čas "zmerjamo" z županom, pravi, si močno želi, da bi bila krajevna skupnost povezovni dejavnik v našem naselju, da bi ljudje prihajali na sedež KS s svojimi predlogi, idejami in tudi problemi, da bi se tam srečevali in lahko izpolnjevali svoje interese. Sedež KS bo postelje še dlje odprti za kraje, saj se je Vika Kreča, ki opravlja vse administrativne zadeve na KS, vrnila s porodniškega dopusta.

KS nima ravno prelihan veliko denarja, pravzaprav je malha ves čas prazna, vendar so z varčevanjem in drugimi manevri le zbrali nekaj denarja, tako da so zdaj lahko dali prepleksati prostore v KS prebarvali so tudi vsa vrata in okna ter na vratih namestili nove lične kljuke. V poslopju KS so opravili še nekaj najnujnejših vzdrževalnih del, spremembe pa so takoj opazne, saj prostori KS zdaj dajejo le bolj urejen videz. Počutje obiskovalcev pa bo še bolj prijetno, ko bodo poskrbeli tudi za prostor pred pisarno in sejnimi sobami KS. Tam bodo postavili mizico s stoli, ob stenah pa bodo panjoji s sporočili krajanom in slikami življenja v Trzinu. V kratkem bodo v dvorani Kulturnega doma Trzin namestili nove stole, ki so jih lahko kupili z denarjem, ki jim ga je za sanacijo doma namenila občina.

S ČRPALKO ZAMUJAJO, VENDAR BO

Ze spomladi smo napovedovali, da bodo še pred poletnimi počitnicami začeli postavljati bencinsko črpalko na območju med industrijsko cono in oslalom delom Trzina. Z deli še niso začeli, kol smo izvedeli, pa bodo zdaj končno le dobili vsa potrebna dovoljenja, tako da bodo verjetno že v mesecu dni tudi tam zabrneli gradbeni stroji. Najprej naj bi postavili bencinsko črpalko s servisom in trgovino, potem pa bodo prišli na vrsto trgovsko-poslovni objekti na meji s cono in gradnja nadomestnih hiš za tiste, ki jim bodo morali zaradi gradnje obvoznice porušiti domove. Hiše za "rušence" bodo postavili na območju ob poloku, ki ločuje novo naselje Trzin od gozda in travnikov na l.i. območju T-12. V naslednjem obdobju naj bi poskrbeli za povezovalno cesto med OIC in preostalim Trzinom. Zanj bo morala poskrbeti Direkcija za ceste, ko bo gradila štiripasovnico. Glede objekta, na območju T-12, za katerega smo poročali, da bo dom za ostarele, pa so zdaj vse možnosti še odprte. Nekaj časa so razmišljali tudi, da bi tam postavili kliniko, vendar za zdaj še nobena možnost ni prevladala. Še vedno iščejo najugodnejšo možnost, ki bi zadovoljila tako potrebe kraja, kol tudi investitorje.

Semaforji na križišču v IOC Trzin so končno tu - upamo, da bodo kmalu začeli tudi delovati!

AS
DOMŽALE

AVTO SERVIS DOMŽALE

Ljubljanska 1, 1230 Domžale, tel.: 061 716 185

**Nova in rabljena vozila
po ugodnih cenah!
Tudi na kredit!**

DEZINFORMACIJSKI VRTINCI MED TRZINCI

PRED ZAKLJUČKOM REDAKCIJE!!!

Ko je v noči s soboto (11. 10. 97) na nedeljo (12. 10. 97) znani ustvarjalec Dezinformacijskih vrtincev med Trzinci odložil pero, ga je pred vrati že čakal kurirček Tinček, da bi silke in tekst prijubljene časopisne rubrike odnesel v uredništvo Odseva. Htel je čez hrib v stari Trzin, ko ga je iz zasede (lopov je bil skril za velikim smetnjakom) napadel zakrinkan bralec Odseva in mu iz rok izpulil še tople Vrtince. V opravičilo je izdahlil: "Oprostite, nisem mogel več čakati!" in med branjem novic v dtru izginil v trzinsko gmajno.

Kurirček Tinček je skrušen obsedel na stopnicah med novim in starim delom Trzina. Uspeli smo ga še fotografirati, potem pa se je, presunjen zaradi neprecenljive izgube za naš časopis, odpravil zapit v enega izmed trzinskih lokalčkov.

Zvestim bralecem obljubljamo, da bomo napeli vse vse sile, da bomo našli ukradene vrtince. Pomoč pri iskanju nam je ponudila tudi zasebna detektivska družba Šolmes Herlok. Brencelj d.o.o. - družba za varovanje oseb, nepremičnin in časopisnih člankov pa bo v prihodnje poskrbela za varnost kurirčka Tinčka in njegove pošte.

ZELENO,
VIDIM
VSE
ZELENO

Ggrrrrr ... !!!

Splošno je zano, da zelena barva pomirja. Verjetno so cestarji prav zaradi tega dovolili temu grmu ob Mengeški cesti, da se tako razraste. Tam namreč vozniki pogosto predolgo čakajo v kolonah, da se jim odpre zelena luč. Če slučajno čakajo predolgo, pa jih zelena barva grma lahko pomirja. Splošno pa je tudi znano, da rastline oskrbujejo ozračje s kisikom. Ker bi se kak voznik zaradi izpušnih plinov v kolonah ob Mengeški lahko zastopil, grm skrbi za takojšnjo oskrbo s kisikom. Pa naj še kdo reče, če naši cestarji niso umni ljudje! Nerodno je lahko le to, da lahko kakšen pešec postane zelen, mogoče pa celo tudi malo krvavo rdeč, če bi se slučajno želel umakniti temu bujnemu čistilcu zraka in pomirjevalcu šoferjev.

ČBVESTILCE IZ MO PD ONGER TRZIN

Po poznopoletnem zatišju smo mladi planinci spet začeli migati. Za prvi izlet v novem šolskem letu smo si izbrali kar nedeljo, 28. 9. je bilo menda. Zgodnje in megleno jutro je uspelo prebuditi prave hribovske navdušence. Vožnjo do Tržiča smo nekateri predremuckali. Sonce pa je dremalo še dlje in nas sramežljivo obsijalo šele na Dobrči (1634 m). Po krajšem počitku na vrhu, smo sestopali tako hitro, da je vodjevi višinomer skoraj eksplodiral. Pa nam vsa hitrost ni dosti pomagala, ker avlobus tisto uro ni peljal mimo "naše" postaje. Tako je mlajša polovica skupine okupirala otroško igrišče, starejša polovica pa izvedla napad na preostalo hrano iz nahrbtnika. Oboje nas je tako zdelalo, da smo vožnjo domov soglasno prespali.

Izleti bodo to jesen še na programu, planinska skupina na OŠ pa se srečuje vsako sredo ob 16.00 v učilnici 4. a. Osmošolci se nam bodo letos verjetno pridružili na mladinskih planinskih večerih v društveni hišici, ki bodo predvidoma vsako drugo sredo v mesecu ob 20.00. Menda se nam obeta kar nekaj zanimivih planinskih goslov pa tudi sicer nam v bajlici ne bo dolgčas.

Tudi na tekmovanje Mladina in gore nismo pozabili. S skupino irih deklet se naslednji mesec odpravljamo na Ptuj, pokazal bo znamo o gorništvu na sploh, posebna tema pa bodo Kamniti in Savinjske Alpe ter Haloška planinska pot.

Irena Mučibabič

DIJAKI IN STUDENTJE

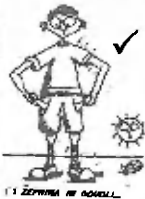
ŠTUDENTSKI SERVIS DOMŽALE

Posredovanje dela dijakom in študentom z vseh in iz tujih držav
Ljubljanska 70, nasproti blagovnice Vele, tel.: 711-790

POMEMBNO !!!

Zaslужeni DENAR ti za vsa boljša podjetja,
na žaljo, nakažemo TAKOJ po prejemu
potrdene napolnice v CELOTNEM ZNESKU

✓ Naročanje napolnic in informacije o prejemu
zaslužku po TELEFONU ali INTERNETU

✓ Odprto tudi ob SOBOTAH od 9^h do 12^h

✓ Študentski krediti

✓ Odpiranje tekočih računov na
servisu

DIJAKI, ŠTUDENTJE, SPOROČITE NAM SVOJ E-MAIL
HOME PAGE: [HTTP://www.studentski-s-domzale.si](http://www.studentski-s-domzale.si)

EDINI PRAVI SERVIS

LB - Banka Domžale d.d.

V mesecu oktobru - mesecu varčevanja

Banka Domžale

**čestita vsem svojim varčevalcem
in se jim zahvaljuje za zaupanje**

FIZIO CENTER TRZIN

ZA ZDRAVJE IN SPROSTITVEV

Že naši davni predniki so ugotovili, da ima dotik zdravilno moč. Prek intuitivnih dotikov, s katerimi so si gladili od mraza premleto okončine ali ob udarcu omilili bolečino, se je sčasoma razvila metoda ročne obdelave mehkih tkiv, ki jo danes imenujemo masaža. Leta 1876 so bile znanstveno opisane štiri osnovne masažne tehnike:

- efleraža (gledenje),
- petrisaža (gnetenje),
- tapaltna (udarjanje),
- friccija (vtiranje).

To so tehnike obdelave mehkih tkiv, s katerimi izboljšamo krvni obtok, oskrbimo tkivo s kisikom in hrano ter pripomoremo k hitrejšemu odplavljanju odpadnih produktov. Zaradi pospešenega izločanja telesu lastnih opiatov se zmanjša občutek bolečine. Z masažo se doseže tudi psihofizična relaksacija, kar je za razbremenitev sodobnega preobremenjenega človeka zelo pomembno.

Ogromno je delovnih mest, kjer je prisotna statična drža v prisiljenem položaju, in stres, posledica pa je zvišan mišični tonus,

slabša prekrvavitel tkiv in bolečina, ki sčasoma postane tako huda, da človek poseže po analgetikih (zdravilih proti bolečinam).

Z redno tedensko masažo, ki je naravna ročna zdravilna tehnika, in z rednim gibanjem, je možno doseči tako stopnjo prekrvavitve tkiv in njihovo kondicijo, da se neprijetne bolečine kljub dolgotrajnemu sedenju in stresnemu načinu življenja ne pojavljajo več.

V FCT (Fizio centru Trzin) svetujemo pacientom, ki so s kombinacijo različnih tehnik manualne medicine in fizioterapije dosegli zadovoljivo zdravstveno stanje, tudi vzdrževanje pridobljenega stanja. Pri tem je najpomembnejša terapevtska gimnastika, hidrogimnastika in masaža.

Vsi pacienti, ki se pri nas zdravijo zaradi težav s hrbtenico, lahko brezplačno preizkusijo terapevtsko masažo.

Na sliki:

Ročna masaža izboljša kroženje krvi, sproščujoče deluje na mišičje in na zmanjšanje bolečine in je pomembna sprostitvena tehnika.

FIZIO CENTER TRZIN
 tel. 162 18 37
 I.O.C. Trzin • HRASTOVEC 10
KUPON
 100% / 100% VREDNOSTI
 PREGLED PRI ZDRAVNIKU
 SPECIALISTU MANUALNE MEDICINE
 Brez bolečin nad bolečinami!

I.O.C.Trzin, HRASTOVEC 10, tel./fax: 061/162 1837

Nasvidenje 15. novembra!

AVTOKLEPARSTVO

Robert PANČUR

Jermčeva 4b
1236 TRZIN
Tel.: 061/711-273

ELKIM, d.o.o.

- * IZDELAVA KOZMETIČNE EMBALAŽE
- * IZDELAVA ETIKET
- * BRIZGANJE PLASTIČNIH MAS

Servis gospodinskih aparatov
PETER KIMOVEC

Barčeva 12, 1234 MENGEŠ, Tel. & fax: 0817238-086, Mobilni: 0609 640 106

NOVA TELEFONSKA ŠTEVILKA: tel. & fax: 061/738 086

ZLATARNA

M.I.L. Loparič & Matej

PRODAJA
ZLATEGA
NAKITA,
ODKUP,
PREDELAVA
IN IZDELAVA
NAKITA TER
POPRAVILA

Kidričeva 11
1236 TRZIN
tel.: 061 711 014

Irgovina
v industrijski coni Trzin

BOGATA PONUDBA

Celoten asortiman izdelkov Kimi in izbrani izdelki drugih proizvajalcev
- čistila, prašina in pomivalna sredstva - avtomobilna in protimrazovalna sredstva (antifriz, so ar, vetro)
- pripomočki pri obdelavi - higienski izdelki iz papirja
- sredstva za osebno nego - osebna kozmetika

POSEBNE UGODNOSTI:

- možnost porajanja izdelkov Kimi v priloženo embalažo
- vsak mesec privlačne akcijske prodaje

VABLJENI!

Delovni čas: od 8-18 ure, sobota od 8-13 ure
KIMI d.o.o., Planjava 1, IC Trzin
Telefon: 061 162 17 10, Telefaks: 061 162 17 13

CVETLIČARNA CIKLAMA
Marija Vehovec
Trzin, Miakarjeva 7, 1236,
tel.: 061/ 716-734

Bogata izbira vseh vrst lončnic in rezanega cvetja!

POSEBNO PESTRA PONUDBA KRIZANTEM,
MAČEH, MARJETIC...

Domiselne ikebane in drugi cvetni aranžmaji!
CVETJE IN ARANŽMAJE LAHKO TUDI NAROČITE PO
TELEFONU ALI NEPOSREDNO V CVETLIČARNI!

SLASČICARNA OGER

IZ STAREGA TRZINA

vas vabi, da poskusite naše slaščice.

Izdelujemo vse vrste tort, pice in drobno pecivo. Stalno so na zalogi tudi torte za diabetike. Imamo velik izbor otroških tort, tudi popularnega Huga in punčko Barbi.

Odprto imamo vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih od 7.00 do 22.00.

NE POZABITE, PRI OGRU BOSTE VEDNO DOBRODOŠLI!

Trzin, Mengeška cesta 28, tel.: 715 899.

STROJNO KLJUČAVNIČARSTVO

KOGOVŠEK

vlačne kljuke (EURO), kovinski zaščitni loki za terenska vozila,
vili WARN, prodaja in montaža avtoradijev in alarmnih naprav

TOMAZ KOGOVŠEK
Ul. pod gozdom 37
1236 TRZIN

Delovni čas: 7 - 15
Tel.: (061) 722-367
Fax.: (061) 722-367